

SIÓ

INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèf. Provisional 39 05 31
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR** **QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

Unes 1.500 persones ompliren de gom a gom la plaça de l'Església.

EL "RÈQUIEM" A AGRAMUNT

La plaça de l'Església es va omplir de gom a gom per escoltar el concert.

La vila d'Agramunt acollí, el divendres 25 d'agost a la nit, la primera audició del concert de cloenda del curs internacional de Música que s'ha celebrat a Lleida amb l'organització de l'Orfeó Lleidatà. El dissabte tingué lloc la segona audició en el marc de la Seu Vella de la ciutat de Lleida.

Unes 1.500 persones ompliren de gom a gom la plaça de l'Església de la capital del Sió, vingudes de moltes poblacions de les comarques de l'Urgell, la Segarra i la Noguera per participar en aquest acte que tingué com a marc les façanes romànica de Santa Maria i renaixentista de l'Ajuntament d'Agramunt.

Aquest entorn donà més relleu a la música que interpretaren els alumnes del curs internacional que volgueren commemorar el bicentenari de la mort de Mozart amb la interpretació de dues de les obres més conegudes d'aquest autor austríac com són el "Rèquiem" i la Simfonia Júpiter.

Un moment de l'actuació del grup.

Aquest concert va ser interpretat per l'orquestra Simfònica del curs integrada per 50 músics, 4 solistes i una massa coral formada pels alumnes dels cursos de direcció coral i tècnica vocal. Tots ells sota la direcció de Laszlo Heltay.

El concert serví també per commemorar el vint-i-cinquè aniversari de la fundació de la Coral d'Avui d'Agramunt i comptà amb el patrocini de la Diputació Provincial i l'Ajuntament.

CREU ROJA JOVE

Constitució de l'Assemblea de la Joventut de Creu Roja.

El manteniment del grup de joves existent a la nostra Assemblea Local que funciona des de fa temps però que no estava legalment constituïda, ha donat pas a la primera Assemblea General de la Joventut de Creu Roja de la nostra vila, que se celebrà el dia 30 d'agost i de la qual ha sortit la primera Junta Directiva amb el nomenament dels següents membres:

President: Salvador Castillo Garcia
Sots-president:

Jordi Fernàndez Tarragona

Secretari: Joan Bernaus Cuñé

Tresorer: Joan Vall López

Vocals: Sílvia Bernaus Cuñé,
Lourdes Sementé Queralt
Ramon Castellà Farràs.

Aquesta Junta Directiva haurà de dur a terme la planificació i coordinació dels actes que Creu Roja Joventut ens assigni durant els propers quatre anys. Actes com poden ser:

- creació i formació de grups de socorrisme.
- obrir-se al poble per a col·laborar en actes d'àmbit juvenil juntament amb altres entitats de la nostra vila.

Aquests, entre altres, són els

Grup de joves integrants de l'Assemblea de la Joventut de la Creu Roja

objectius que Creu Roja Joventut d'Agramunt s'ha fitat.

Cal esperar el recolzament dels nostres convilatans.

MEDI AMBIENT

Demanen dragar un tram del Sió per l'excés de contaminació.

L'Ajuntament de Plans de Sió ha demanat a la Junta de Sanejament de Catalunya el dragatge d'un tram del

riu Sió i del torrent del Passarell, a causa de la seva elevada contaminació. Així mateix, ha denunciat la utilització de l'aigua del riu per regar quan hi ha una manca d'aigua per abastir les poblacions que es troben en els seus marges.

Aquests regadius, que segons Francesc Buireu, alcalde de Plans de Sió, eixuguen la poca aigua que baixen pel riu i impedeixen que l'aigua es filtri vers els contenidors d'aigua, dels quals s'abasteixen les poblacions d'aquesta zona.

Aquesta qüestió ha estat reiteradament denunciada i, malgrat que s'apliquen algunes sancions, es continuen realitzant aquests regs, que estan prohibits en aquesta època.

Quan al dragatge del riu Sió i del torrent del Passarell, Buireu l'ha qualificat "d'absolutament necessari i urgent". Aquesta contaminació en un tram d'uns vuit o deu quilòmetres prové de les aigües residuals de la vila de Guissona abans de que entrés en funcionament la depuradora d'aigües.

Segons l'alcalde, en aquests moments l'aigua baixa molt més neta però es contamina en passar per aquest tram que té una capa de fangs que impermeabilitza el llit del riu.

El riu Sió al seu pas per la Vila.

LA "JOANA" D'EN GUILLEM VILADOT

Una biografia de "Juana la Loca" és la darrera obra publicada d'en Viladot.

A primers d'aquest mes de setembre ha sortit al carrer la darrera novel·la de l'escriptor agramuntí i membre de l'equip de Sió, Guillem Viladot. Es tracta d'una autobiografia de la que fou reina de Castella "Juana la Loca" que ha estat editada per Columna. També durant els primers dies d'aquest mes han estat presentats, malgrat que no sortiran fins a l'octubre, els tres primers volums de l'obra poètica completa. En aquests moments, doncs, en Viladot està en un dels períodes més importants de la seva ja llarga trajectòria literària.

En Viladot amb la "Joana".

El nostre escriptor tracta en "Joana" la personalitat humana de la reina castellana endinsant-se en el tracte que mantingué amb el seu pare, Ferran d'Aragó; el seu home, Felip "el Formós" i el seu fill, Carles I en una mena de relació quadrangular epílica.

MÚSICA ALS CASTELLS

Segona edició del cycle musical al Castell de Montclar.

Els alumnes de la càtedra de cant del Curs Internacional de Música que organitza l'Orfeó Lleidatà, van

protagonitzar el darrer dels tres concerts que aquest estiu s'han celebrat al Castell de Montclar dins el cycle de "Música als Castells" que organitzen els consells comarcals de l'Urgell i la Noguera.

Sembla ser que l'any vinent seran la totalitat dels castells habitables de les comarques lleidatanes els que acolliran aquests concerts. També és previst que s'obrin al públic de manera periòdica per poder ser visitats. Per l'exercici del 1992, el Departament de Cultura de la Generalitat té previst iniciar uns ajuts per inversions en obres de conservació d'aquests castells, amb un finançament mixte entre propietaris i Generalitat.

TIRADA D'HOMENATGE

Els fundadors del Camp de Tir "Bassa Bona" varen ser homenatjats pels actuals responsables.

Els sis fundadors del camp de tir d'Agramunt, Jaume Bonet, Ramon Cuñat, Francesc Tallaví, Josep Salvadó, Esteve Llagunes i Felip Llana –que no hi estigué present– varen ser objecte d'un homenatge que tingué lloc el diumenge dia 11 d'agost amb una tirada local en el decurs de la qual es celebrà un esmorzar de germanor i es confraternitzà entre tots els assistents.

El moment més emotiu va ser el de l'acte de lliurament d'unes plaques

Els fundadors homenatjats.

commemoratives de l'efemèride que varen ser lliurades per l'alcalde de la Vila, Josep Huguet i el regidor de l'àrea d'esports Jaume Jovell. Els actuals tiradors al plat estan ben entusiasmats en organitzar competicions després de la legalització del Camp i de les millores que s'hi estan duent a terme.

VACANCES I ESTIU EIG

El bon temps del mes d'agost propicià les sortides.

El mes d'agost és, tradicionalment, el de les vacances. La majoria d'empreses tanquen durant aquest mes o bé treballen a menor ritme que l'habitual. Moltes famílies gaudeixen aquestes setmanes de les seves vacances i, les que no les fan aprofiten per fer escapades a la platja o a la muntanya ni que sigui el cap de setmana.

Les sortides al defora amb grups d'amics o familiars s'intensifiquen durant l'agost fins l'arribada de la Festa Major. L'àpat comunitari sol ser el punt central d'aquestes reunions estivals i alguns hi arriben a agafar tanta pràctica que, fins i tot, participen en concursos. Aquest és el cas de la família agramuntina d'Honest Valentines que aconseguí el tercer premi en el concurs de paelles que des de fa molts anys es celebra a la localitat de Sant Guim de Freixenet. Els Valentines, a més de passar un bon dia aconseguiren un substancial premi per les seves dots culinàries.

ONZE DE SETEMBRE

La Diada Nacional de Catalunya es celebrà durant una jornada mig laboral a causa del mercat.

Un dels signes més evidents de la celebració d'una festa en una població, és que els seus comerços estiguin tancats. Enguany la Diada Nacional de Catalunya se celebrà amb botigues obertes, no totes però, i unes quantes parades al mercat a causa del manteniment d'aquest, malgrat la Diada.

La celebració oficial d'aquesta es centrà en la tradicional ofrena floral a

L'alcalde fent lliurament del nou vehicle per la policia local que s'estrenà l'11 de Setembre.

la plaça de l'Onze de Setembre amb la intervenció del Batlle, Josep Huguet i la interpretació d'"Els Segadors" per la Cobla Jovenívola d'Agramunt. En la seva intervenció, més llarga i dura que l'habitual, Josep Huguet es lamentà de la poca assistència d'agramuntins i es referí als temes que en aquells moments eren notícia arreu de l'estat a partir de les declaracions de polítics catalans i espanyols.

En aquest acte institucional, dels

membres que componen el consistori hi faltà un regidor dels grups municipals de CiU i del P.P. així com els únics integrants dels grups del PSC i ERC. Si poques persones acudiren a aquest acte, sí que varen ser més nombroses que mai les senyeres catalanes penjades en finestres i balcons. Quant a les del Consistori el tema està, sembla, ben resolt des de fa uns tres anys.

Els actes festius de la Diada, —molt propera a la Festa Major, fins i tot algú

Els "Segadors" cloqueren l'acte de l'Onze de Setembre.

L'Alcalde durant el seu parlament.

ho barrejà-, es centraren amb una ballada a la plaça del Mercadal a càrrec de la Cobla Jovenívola d'Agramunt i un ball de tarda al Pavelló amb l'orquestra "Volcan" que causà una bona impressió, especialment en els efectes més espectaculars que els musicals.

A primeres hores del matí es celebrà una nova edició de la Cursa Popular que tradicionalment se celebra per la Festa Major, que encetà circuit en la zona de la Fondandana i el Clos. La participació va ser més nombrosa que en anteriors edicions i emocionant pel que fa a la categoria sènior ja que fins els últims metres no es va decidir el guanyador.

CLASSIFICACIÓ SÈNIOR MASCULÍ:

1. Miquel Antequera i Hernández	Trofeu
2. Antoni Fité i Cirera	Trofeu
3. Francesc Jové i March	Trofeu
4. Ahmed El Khattabi	Trofeu
5. Joan López i Lanzas	Medalla
6. Ricard Córdoba i Espinosa	Medalla
7. Bonaventura Alay	Medalla
8. Salvador March Perelló	Medalla
9. Rafael Córdoba i Espinosa	Medalla
10. Wael Alí	Medalla
11. Joan Secanell	Medalla

CLASSIFICACIÓ SÈNIOR FEMENÍ:

1. Roser Delgado i Villalba	Trofeu
2. Marta Bertran i Pascual	Trofeu
3. Anna Betlem Rodríguez i Lorenzo	Trofeu
4. M ^a Josep Hernández i Artigas	Medalla
5. Anna Pascuet	Medalla

CLASSIFICACIÓ INFANTIL MASCULÍ:

1. Jordi Aumedes i March	Trofeu
2. Francesc Jové i Riart	Trofeu
3. Joan Salas i Montes	Trofeu
4. Martí Pallàs i Solsona	Trofeu
5. Òscar Santamaria i Recasens	Medalla
6. Jordi Soriano i Sánchez	Medalla
7. David Delgado i Villalba	Medalla
8. Oliver Torra i Miralles	Medalla
9. Jordi Pellicer i Ribera	Medalla
10. Lluís González i Beas	Medalla
11. Cristhian Escasany i Domingo	Medalla

CLASSIFICACIÓ INFANTIL FEMENÍ:

1. Sònia Antequera i Hernández	Trofeu
2. M ^a Àngels Delgado i Villalba	Trofeu
3. Marta Pérez i Rovira	Trofeu
4. Amanda Cardona i Alcaide	Trofeu
5. Alba Fort i Pintó	Medalla
6. Laia Serra i Hernández	Medalla
7. Davina Vilapriñó i Garcia	Medalla
8. Marta Batalla i Clavé	Medalla

CORREDORS DE MÉS EDAT:

1. Antoni Magariño i Tello	Trofeu
2. Josep Padullés i Puig	Trofeu

CORREDOR MÉS JOVE:

1. Francesc Torra i Triquell	Trofeu
	P.M.E.

Llibreria
Papereria
 Plaça del Pou, 2
 Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

ES VEN PATI

Al C. de la Segla Molinal, 12

Informació: Telèfon 43 01 64

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6 AGRAMUNT Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Assegurances en
general

Josep Vidal

Mútua Reddis

ESTEM AL SEU SERVEI

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

GARATGE

Josep Vidal

AGÈNCIA OFICIAL

SERVEI DE GRUA PERMANENT
REPARACIÓ EN GENERAL DE TOT EL
RELACIONAT AMB EL SEU VEHICLE
INSTAL·LACIÓ I CÀRREGA
D'AIRES CONDICIONATS

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

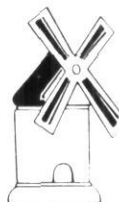
R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Festa Major aquest any sí

Text i fotos: Josep Bertran

La Festa Major d'enguany, celebrada entre els dies 12 i 15, va ser la més concorreguda de les dels darrers anys. Els nombrosos actes programats per a tots els públics van gaudir de la seva acceptació i el bon temps, malgrat la pluja de la vigília, va propiciar el bon desenvolupament dels actes al carrer que varen ser molts.

La massiva assistència de públic sembla que, en part, és deguda a la no coincidència de la festa d'enguany amb la Fira del Teatre al Carrer de Tàrraga que habitualment es celebren conjuntament. Vista l'experiència caldrà que les autoritats locals i altres entitats de la vila, es plantegin la conveniència de canviar les dates de la nostra Festa Major per celebrar-la en un altre cap de setmana que el de la Fira targarina.

Cal també reivindicar el Dia del Gos, l'endemà de la Festa. És una tradició molt ben acceptada i que enguany, malgrat l'inici del curs escolar i no ser festa local, moltes empreses

Els nostres gegants ballaren de valent amb els nous geganters.

El mal temps deslluï la primera cercavila de la Festa Major.

varen celebrar. Tal vegada seria convenient posar també una mica d'ordre a l'hora de l'obertura dels establiments. Algú va fer notar que durant la Fira del Torró la majoria estaven tancats, quan és una jornada propícia a l'obertura, mentre que per la Festa Major n'hi havia molts d'oberts.

«LA FESTA MAJOR PARLA CATALÀ»

El Pregoner d'aquest any no va ser un polític com sempre. S'escollí per començar oficialment la Festa Major-91 un home de lletres. Un important escriptor, Josep Vallverdú, que en la sala d'actes de la Casa de la Vila, i després d'una breu presentació d'en Guillem Viladot, va glossar les Festes

Majors amb la lectura d'un escrit, una part del qual reproduïm per la seva qualitat literària. Malauradament els assistents al Pregó varen ser pocs i el públic congregat a la Plaça no el pogué sentir perquè els altaveus no estaven connectats.

Josep Vallverdú és, des d'aquest any, membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. Llicenciat en Filologia Clàssica, professor d'anglès i català, ha exercit durant molts anys com a ensenyant, però és conegut per la seva basta producció literària, especialment dedicada al públic jove i amb la qual ha merescut reconeixement aquí i a l'estranger. És també un col·laborador en la premsa catalana.

El fet de la Festa Major és infinitament repetit a tots els indrets de la nostra terra. Per molts de canvis que hi hagi, i modernament han estat molts i força profunds, la Festa Major sembla una ocasió que truca al cor de la gent de manera més viva i vehement que no pas d'altres manifestacions festives. Té tanta tradició com la mateixa gent que s'ha perpetuat en un indret al llarg de molts anys, de molts segles. (...)

La Festa Major catalana ha estat única, i enlloc més no se'n diu Festa Major. El mot «major», més encara en català que en les llengües que hi estan relacionades, té una força especial. «Són paraules majors», diem quan volem referir-nos a una sentència important; els nostres majors són els avantpassats, i el carrer Major i la Festa Major són així dites per indicar-ne la singularitat i importància, com també ho és, i sobretot ho fou, la Missa major. De les encarregades del regiment d'una confraria se'n deien *majores*, i la component «major» apareix a *majordona* i *majordom*. Però de tots aquests compostos tal vegada la Festa Major serà la més vehement subratllada en significat i significant, perquè enlloc més, com deia abans, no rep aquest nom: les festes del poble, les fires i festes a honor de... són denominacions que reben a d'altres indrets. Entre nosaltres no, són festa major, gran, solemne, en què, si convenia, cal tirar la casa per la finestra o ficar l'olla gran dintre la xica. (...)

Amb la vinguda del nou sistema una de les primeres preocupacions del cos social i polític fou revitalitzar l'activitat ciutadana, estimulament, patrocinant o subvencionant les activitats veïnals. Després d'uns anys que l'autoritat local havia arribat a ser una mera

Vallverdú durant el Pregó. Viladot l'escolta atentament.

excrescència o rebrot de la provincial i central, convenia diversificar les accions, que els gestors de la vida local s'apropessin als veïns i, uns més d'entre ells, col·laboressin a fer coses, actes, manifestacions de creació lliure: entre elles la recuperació de tota tradició festiva, fora d'uniformismes, precisament buscant allò que singularitzava cada vila o poble respecte dels altres: i van tornar a tenir sentit tantes accions locals com havien quedat un bon tros ensorrades en l'uniformisme dels malaventurats quaranta anys: coques, arrossos, desfilades, tomatades, exposicions, aplecs, i mil coses més recuperaren l'autèntic sentit. (...)

La Festa Major és la Festa dels sentits. Hi ha una tendència a l'increment de les sabors, de les olors, dels colors. Se sap que per motius de clima, modernament, moltes poblacions que feien la Festa Major a l'hivern seguint el calendari religiós, l'han passada a l'estiu. I és que la Festa al carrer, la

llum, el vent, la vegetació, les olors, tot és més intens si la festa és al bon temps. (...)

Algú dirà que les Festes d'abans eren millors. D'altres que res no hi ha millor que la Festa de l'any que ve. Entre aquests dos extrems, nosaltres hem de viure el present, gaudir amb allò que tenim que serà cada cop millor si cada cop hi posem més entusiasme a l'hora de programar-ho i engrescar al mateix temps els nostres conciutadans. Des de l'exòtica estrella vinguda jo no sé d'on fins a l'entranyable artesà local, tot ha de ser una sola cosa: goig, alegria, entregament, companyia. Aquí guanya qui menys enganya.

La Festa Major és un esforç de tots: un fragment de la vida de cadascú, posada al costat de la respiració i la il·lusió dels altres. No solament goig i rialles, i músiques, que això també n'és el resultat, sinó que per damunt de tot la Festa Major és una manifestació que aquella comunitat que la celebra és viva. I l'endemà del dia viaranys no s'han esborrat. Fent digna la Festa Major preparem el camí per als qui ens han de succeir, talment ho fariem procurant-los un patrimoni material. La suma de les Festes positivament celebrades és garantia de vitalitat.

I la consciència, també la certesa, doncs, que la Festa ha d'ésser una lliçó per als més joves, ja que els en donarà una idea que ha de durar-los anys, potser tota la vida. Aprendre que després del treball ve el descans, però que després del descans torna el treball. Ja ho diu la corrandà-cançó del nostre folklore:

Balleu, fadrinets, balleu
que demà no ballareu;
l'un agafarà l'aixada,
l'altre agafarà l'arreu.

Inauguració del Casal d'Art, al Casal Agramuntí.

Josep Vallverdú

El cercavila que no fou

La pluja caiguda a última hora de la tarda del dijous, sortosament va ser la darrera, impedí la celebració de la tradicional cercavila amb la que s'inicien els actes populars de la festa major. Enguany tenia una importància especial perquè es presentava la Colla de Geganters que s'ha constituït a Agramunt, a partir de l'impuls que els Grallers han donat a les celebracions tradicionals. Si no va poder ser el dijous, sí que el diumenge al matí en el decurs de la celebració de la III^a Mostra de la Cercavila Popular Catalana, els agramuntins i forasters, pogueren contemplar les evolucions de la parella de gegants d'Agramunt. El públic aplaudí amb ganes l'esforç dels portadors dels gegants agramuntins que varen evolucionar per places i carrers i, especialment a la plaça de l'Església amb el ball de cloenda de la Cercavila. Per la seva part els Grallers actuaren el diumenge a la tarda a la sala del Cafè del Casal amb un magnífic Concert.

La cantada d'havaneres es realitzà al pavelló poliesportiu.

"Les matinades" de la Banda de Trompetes i Tambors.

Molta participació d'obres.

El divendres, després del Pregó, s'inaugurà una nova edició del Casal d'Art en què hi han participat un total de 32 artistes locals amb una mostra àmplia i variada de diferents tècniques de les arts plàstiques i escultòriques. A la Sala del Jovent de Cal Mas Vell hi hagué una exposició de fotografies dels treballs del Casal d'Estiu-91.

Les sardanes, sempre presents en la Festa Major.

Participants al Casal d'Art: Pere Miñambres, Margarida Pibernat, Montserrat Artigas, Marta Castellà, Susana Gutiérrez, Pere Miralles, Plàcida Artigas, Montse Guerrero, Ramon Penella, Joan Marina, Ignasi

Vilalta, Jordi Argelich, Ramon Creus, Jaume Bonet, Gina Teruel, Agustina Juan, Ramon Escué, Ramon Roqué, Àngel Eroles, Enriqueta Codina, Pasqual Cuñat, Paulí Costafreda, Serafina Balasch, Antoni Penella,

Carme Viladot, Mª Rosa Domingo, Jaume Figuera, Mercè Llordès, Ramona Cabrera, Josep Farreny, Jordi Oliva i Gavina Diaz.

La pluja caiguda durant la jornada i la previsible continuació del mal temps obligà a traslladar la Cantada d'Havaneres del Passeig al Pavelló Polisportiu. El públic hi acudí en massa per escoltar els dos grups que actuaren. Primer va ser el d'Agramunt, «Vent de Serè» i a continuació «Els pescadors de l'Escala».

Les «matinades» a càrrec de la Banda de Tambors i Cornetes d'Agramunt invitarren a la participació festiva el divendres i el dissabte, durant els quals no hi faltà els tradicionals espectacles infantils per a la mainada i les audicions de sardanes al Pou i al Mercadal. El ball de tarda i nit, que es celebrà al Pavelló anà a càrrec de l'orquestra Maravella i a partir de mitja nit tingueren lloc els plats forts del dia amb la «Nit de Marxa» al Pou i el Correfocs i Festa de l'Escuma fins ben entrada la matinada.

També hi hagué temps per pensar.

A la plaça del Pou hi actuaren els grups «Alto Riesgo», «Que et moqui la Iaia» i «Els Brams». Molt jovent foraster i cap mena d'incidents malgrat que alguns els temien. Molta participació també al Correfocs amb l'Espetec que per a l'ocasió, muntà un espectacular i original espectacle a les places de l'Església i del Mercat. Els bombers també es superaren amb una bona i abundant festa de l'escuma, amb sorpresa inclosa, des de dalt d'una alta bastida situada davant l'Ajuntament.

La "Banda de Los Claveles" va ser una bona atracció.

Unes partides ràpides d'Escacs al Mercadal encetaren la jornada del dissabte que també tingué Tirada al Plat i una de les actuacions que més sorprengué en aquesta Festa Major. Es tracta de la «Banda Los Claveles» que per tres ocasions representà el seu show musical amb gran divertiment del públic. El ball de tarda tingué lloc al Mercadal i a la nit, en el Camp Municipal d'Esports l'atracció que més públic congregà amb el concert de rock. Hi actuaren els grups «Tràfic», «Els Pets» i «Mite'ls». Els joves, no tan joves i fins i tot de ben menuts, acudiren a aquest concert que transcorregué amb tota normalitat. Sembla que la presència massiva de

joves procedents de moltes localitats de les comarques lleidatanes confirma la necessitat que la Festa Major no coincideixi amb la Fira de Tàrraga. Per primera vegada en molts anys es va copsar un assentiment a la festa per part dels joves agramuntins que sense sortir de la Vila fruïren amb les actuacions programades per a ells i amb la presència de molts joves d'altres localitats.

El diumenge al migdia als carrers d'Agramunt hi havia, simultàniament, tres actuacions, i totes ben concorregudes. Mentre que a la plaça de l'Església tenia lloc la Mostra de Cercavila Popular Catalana, a la del Pou hi actuava la «Banda de los Cla-

La Big Band de l'Escola Municipal de Música omplí el Casal.

La III Mostra de la Cercavila Popular va ser molt espectacular.

veles» i a la del Mercadal tenia lloc una ballada de sardanes amb la cobla local.

Molts forasters i agramuntins foravila donaven un aire totalment festamajoraire a la jornada, que es comentava entre els assistents a aquests actes. La Cercavila Popular tornà a congregar a molt de públic que acompanyà els participants, amb els Gegants d'Agramunt al davant, per places i carrers. Un total de 17 entitats prengueren part en la tercera edició de la Mostra: Castellers de la Colla Joves Xiquets de Valls, la Moixiganga de Vilafranca, la Mulassa de Tarragona, Bastoners de Gelida, El ball de la primera de Valls, Gegants de Cervera, Gegants del Pla de Santa

Maria, Gegants de les Borges Blanques, Gegants d'Agramunt, Sonat, Grallers de Valls, Grallers de l'Acord de Vilanova i la Geltrú, Els Vernets, Grallers de Vilafranca, Els Gínjols, Grallers de Tarragona, Els Parraco (sac de gemecs, flabiol i tamborí, gralla i fiscorn).

El Casal i el Mercadal acolliren les actuacions del diumenge a la tarda, endemés del concert dels Grallers abans esmentat, es celebrà un concert de la Cobla Jovenívola i la Big Band de l'Escola Municipal de Música que aconseguí omplir la Sala del Teatre. La primera part estigué dedicada a la Cobla que oferí diverses peces molt variades i que no s'interpreten habitualment en una cobla com són pas dobles, vals jota o xotis.

En la segona part, la Big Band, interpretà música diversa: des de la de Glen Miller, a la dels Pets, o Glups passant per un clàssic del rock com pot ser «Bola de foc», de Jerry Lee Lewis. La Festa Major d'enguany finalitzà amb una sessió de ball de tarda al Mercadal que va ser molt concorreguda. Com és habitual en aquestes festes no hi faltaren «les firetes», arrengrerades a la Fondandana, fent una mena de circuit firal des del Pou al Pavelló Polisportiu.

En definitiva sembla que la Festa Major d'enguany ha aconseguit allò tant difícil com és d'acontegar la majoria. Caldrà continuar per aquest camí, per la qual cosa s'haurà d'adoptar algun canvi important que segurament no agradarà tothom, però

La Mulassa tornà a Agramunt.

que molts creuen que es necessari si es vol una Festa Major amb gent, una festa major popular.

La "Festa de l'Escuma" necessita d'una gran estructura.

La cercavila popular tingué moltes novetats.

"El cementiri" de la plaça del Mercat.

PAGUI SENSE DINERS!

Pagui sense diners amb la **Targeta 6000** de la **CAIXA DE MANRESA**, a tots els establiments adherits als Serveis A tot arreu "Comerç" i "6000".

A més Vostè podrà:

Ajornar el pagament sense cost addicional fins a 45 dies, o també pagar en terminis el que hagi comprat, i disposar d'efectiu les vint-i-quatre hores als Caixers Automàtics de **CAIXA DE MANRESA** i en les xarxes de caixers més importants del país.

Si no la té demani-la

CAIXA DE MANRESA

ANGEL EROLÉS

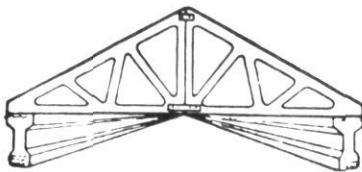

**FORJA
METALL
DISSENY**

**PER A LA CONSTRUCCIÓ
I L'HABITATGE**

C/. Ferrocarril, 16 - Tel. 50 11 34 - 25300 Tàrrrega

PRETENSATS

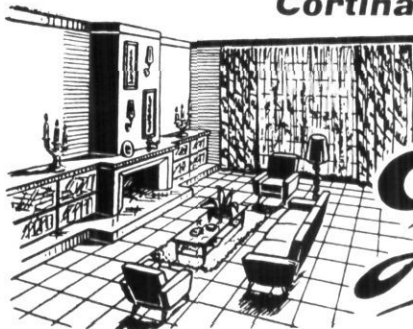
CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Núm. 331
Any XXVIII
Setembre 1991

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Jaume Cots,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.800 ptes.
A l'estranger: 2.200 ptes.
Número solt: 175 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis
poden adreçar-se a:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: La plaça de l'Església és el marc habitual de les celebracions folklòriques catalanes que se celebren durant la Festa Major.

Foto: Joan Puig

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

*Estimats
lectors...*

Ben mirat, l'estiu és bell. Tots plegats fruïm més de la vida exterior, sortim més de casa i amb la claror diürna que sembla talment que no es vulgui acabar mai, ens embadalim més amb les coses boniques que ens envolten (Els vestits lleugeríssims de les noies, per exemple). Però és clar, també té, com tot, els seus inconvenients, essent-ne potser un d'ells el que amb tanta lluminositat ens impactin la mirada, frapant-nos aquells detalls que ens molesten.

M'atreveixo a dir que un d'ells és l'escampall periòdic i cada vegada més freqüent de fulletons de publicitat que el vent fa saltironar d'ací d'allà com les fulles seques de la sardana, empastifant-ho tot i deixant els carrers i places de la Vila en un lamentable estat de malendrec que no li fa cap falta.

Temps enllà, en aquell "enllà" sortosament ja superat, calia, si no vaig errat, una autorització no solament de l'Alcaldia sinó que àdhuc governativa per poder distribuir qualsevol full imprès. Si això encara és preceptiu (no ho sé), potser valdria la pena que l'autoritat competent hi posés mà, però ben podria ser que aquella obligació actualment fos caduca perquè és clar, ara estem en democràcia i sembla ser que tothom pugui fer el que vol, o quasi.

Doncs bé, per aquest mateix raonament jo en protesto d'això, puix no m'interessen els oferiments de blanquejadors "más blancos y puros" (es veu que en això de la blancor i de la puresa no s'arriba mai al cul), ni dels lleixius amb vals de descompte, ni cinquanta mil foteses més. Quan en necessito, vaig a la botiga i allí trio de les ofertes que em puguin fer (com més millor), però *allí*. A casa que em deixin tranquil.

Perquè casa meva és meva i malgrat les intencions del Sr. Corcuera, no hi pot entrar ningú que jo no vulgui a menys que ho mediatitzi un manament judicial. Doncs bé, jo no en vull de paperassa a dojo a casa a menys que em sigui tramesa tancada i pel servei de Correus. Així de clar.

En començo a estar cansat de trobar el portal de casa encatit de papers multicolors que jo recullo un a un, els doblego amorosament i els entafuro amb ràbia a la bossa de la brossa sense llegir, és clar. Quina feinada!, veritat? Oh! I amb la calor que fa!

Us proposo un pacte, senyors que la feu distribuir: us dispenso dels vostres treballs, jo m'estalviaré els meus, el poble es veurà més net i, a més, us en restaré agraït.

PAU CIVIL

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitán

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 **AGRAMUNT**

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61 **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya **AGRAMUNT** Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

ES LLOGA

**CASA MOBLADA
A PUIGVERD**

Raó: Telèfon 39 00 48

Dr. Josep Mª Peroy
GINECÒLEG

- *Revisió ginecològica anual*
- *Planificació familiar*
- *Ecografia - Control de l'embaràs*
- *Malalties mamàries*

**Avgda. Generalitat, 5 - 2on C
MOLLERUSSA**

**Visites convingudes
Tel. 60 23 18 (tardes)**

Finestra educativa

RELIGIÓ: OBLIGACIÓ O CREENÇA

Amb les innovacions que la reforma educativa introdueix dins el marc escolar, s'ha encetat un ampli debat sobre la qüestió de la religió a l'escola. Uns creuen que hauria de ser una matèria obligatòria, altres, però, opinen que cadascú és lliure d'optar per les seves creences.

L'estat espanyol ha signat un acord amb la Santa Seu en què es notifica que l'ensenyament de la religió i moral catòliques s'impartirà en tots els centres educatius, des de pre-escolar fins a 8è d'EGB. Aquest fet no implica l'obligació, sinó que els pares tenen llibertat de triar si llurs fills assisteixen o no a aquestes classes. Respecte a l'ensenyament secundari, la religió s'impartirà amb l'alternativa de fer ètica. Basant-nos en el marc legal, la Constitució diu que tothom té dret a rebre la formació religiosa i moral que estigui d'acord amb les seves pròpies conviccions.

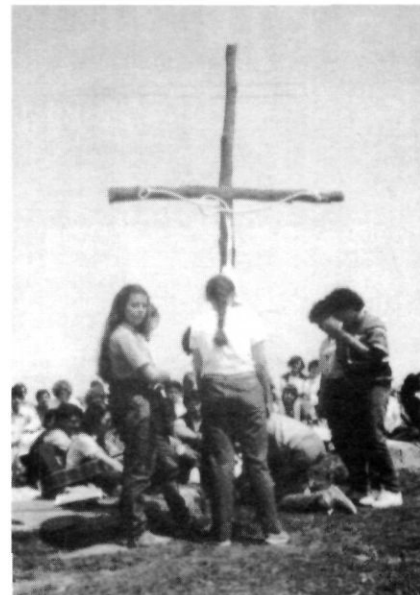
En definitiva, tothom dóna plena llibertat per poder fer un tria personal, però ens enganyaríem si creguéssim que això es duu a la pràctica.

Durant aquests darrers dies el sector eclesiàstic ha fet saber a l'opinió

pública que està en contra que la religió no sigui obligatòria.

Nosaltres estem d'acord amb què la religió catòlica, com a religió oficial de l'estat, s'imparteixi als centres educatius, ja que tothom té dret a accedir a una formació completa i en tots els nivells. Però no ens manifestem a favor d'encobrir l'obligació, ja que, la reforma educativa preveu que s'apliqui uns barems bastant estrictes. Ens mostrem solidaris amb la CEAPA quan diu que s'oposaran que dins el currículum escolar s'incorpori una hora com a "càstig encobert" a tots els alumnes que no desitgin rebre classes voluntàries de religió. Òbviament, una cosa és que no s'impedeixi a ningú el seu dret a estudiar religió i una altra, és que l'alumnat que no desitgi estudiar aquesta matèria, ja sigui per professar en d'altres creences o bé en cap, se l'obligui a anar a classe d'una altra assignatura. És a dir, no s'obliga a assistir-hi, però davant el càstig decideixen fer-ho.

La feina dels pares és la d'aconsejar i guiar els nostres fills tot pensant que estem determinant el desenvolupament de la seva personalitat, i preocupar-nos de possibilitar el que puguin accedir a una opció plenament lliure.

lupament de la seva personalitat, i preocupar-nos de possibilitar el que puguin accedir a una opció plenament lliure.

I si se'ns permet el luxe de fer una petita comparació direm que la religió és com l'amor. L'amor més fals és aquell que es demostra però no se sent, i la religió més falsa és aquella que s'aprèn sense tenir fe.

A.P.A. Col·legi Públic

Els lectors escriuen

MIL EXCUSES

En Pere Vicens Mir s'ha donat per molt ofès per la meva citació en un article d'un fet que ell qualifica de fals i a més diu que és una mentida. Jo, autor de la citació, li recordaré que quan aquest fet l'esmentà un seu i meu amic en una taula de cafè, davant la seva presència, no digué que allò no fos veritat ni que fos mentida com ara diu. Senzillament digué que no se'n recordava, i al cap de cinquanta

anys no és pecat no recordar-se'n, si el cas hagués succeït com li volgué recordar el nostre comú amic.

No veig de passada que en una taula de cafè si es diu mentides no es pugui dir veritats.

El que sí és pecat és no tenir memòria que aquesta conversa tingué lloc fa tres mesos i érem quatre o cinc agramuntins al Zurich de Barcelona. Si en aquella ocasió hagués dit només:

–Això no és veritat, jo m'hauria ben guardat d'escriureu-ho. Tampoc és tan greu que hom li atribueixi equivocadament un mèrit. Certa culpa reconec que és meva en un aspecte. Podia haver-me estalviat allò del retorn a casa sol. Què hi farem... ara m'adono que crea mala imatge tant si és veritat com si és mentida.

Mil excuses

J. Ros i Serra

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

En Pere Brils i Solé

Modestament humil o humilment modest

Camina à poc a poc. Dibuixa una silueta característica en l'espai. L'artrosi no respecta els anys. Les ulleres ressalten en la seva cara. Tant de temps que fa que el conec i no m'havia adonat de molts petits detalls que marquen el seu físic. Afable, acollidor, senzill, obert... Parlar amb ell em dóna una sensació de pau. És difícil, crec, avui dia, ser com en "Peret" Brils: tranquil, respectuós, moderat i sobretot solidari. Molta gent del nostre poble ha rebut en algun moment de la seva vida un favor d'en Peret, una ajuda totalment desinteressada. Això és el que compta.

Comencem la conversa tot mirant àlbums de fotografies que la Montserrat i la Magda, la seva dona i filla respectivament, han anat confeccionant. Fotografies de la seva infantesa, joventut, festes i commemoracions. Però sobretot, se li il·luminen les ninetes dels ulls quan surten els seus fills, es fa més jove, canvia la seva cara. Em parla d'ells i em diu que la seva màxima satisfacció és la de veure la Magda i el Joan treballant amb allò que sempre havien desitjat. La Magda com a

funcionària a l'Ajuntament i el Joan com a Director tècnic a l'empresa alemanya Illbruk. Un tercer fill, en Pere, va estar malalt durant set anys fins que va morir. Les ninetes dels seus ulls cansats s'apaguen quan recorda etapes doloroses de la seva vida. No el voldria entristir, malgrat que a cops és inevitable. Els sentiments encara que siguin llunyans, perduren en el cor. Van perdre un fill, sí, però n'han guanyat dos, en Josep i la Margaret. No té paraules per qualificar-los. No cal que em digui res més. En Peret i la Montse estan orgullosos de tots quatre. Es nota en qualsevol trosset de la seva pell.

Fa calor, la finestra és oberta de bat a bat. Una tela mosquitera priva que els insectes entrin a la cambra. Petita i acollidora. Dues butaques i una tauleta rodona al mig. La decoració és acurada i amb gust. Molts llibres, un petit escriptori al davant. Amb la fotografia de la seva família a la mà i el soroll de la Montse fregant els plats com a música de fons, ens endinsem en el túnel de la seva vida.

Pere Brils en l'actualitat.

ACTIVITATS: "La satisfacció més gran: poder salvar una vida".

-Ha treballat de moltes coses en la seva vida laboral? Expliqui'ns una mica la trajectòria des de jove fins ara.

-Vaig néixer un 9 de març de 1917, al carrer Sió d'Agramunt. Els estudis els vaig cursar als "Hermanos". Crec que vaig tenir molt bons mestres, la prova és que sense haver pogut fer el Batxillerat, ja que a l'edat de 14 anys vaig haver de posar-me a treballar (llavors només podien estudiar els rics), em va servir perfectament per la meua feina posterior d'administratiu.

-Diu que a 14 anys es va posar a treballar, de què?

-Era l'any 31. Jo vaig començar amb en Bartomeu de l'Anquets, de paleta. Després de la guerra vaig continuar de paleta a l'institució de Regions Devastades. Més tard em van passar a l'oficina, primer com a "llistero", havia de portar el control de les hores de més de 100 treballadors que hi havia, matí i tarda, i finalment vaig estar treballant com a cap de magatzem, controlant les entrades i sortides, els ingressos i despeses, i fent tots els comunicats.

-En guarda bon record d'aquesta època?

-Sí, molt bo. Hi havia un bon ambient amb els treballadors. Conservo encara amistats de llavors.

En Pere Brils i la seva família als 25 anys de casat.

-Quina era la feina de Regions Devastades?

-Es va crear a rel d'haver passat la guerra civil i com ja saps, molts pobles van quedar pràcticament destruïts. Llavors aquest organisme reconstruïa les parts més afectades. Aquí a Agramunt per exemple es van fer moltes coses: Les vivendes anomenades "casetes barates", construïdes pels arquitectes Vilaplana i Rebollo. Es va canalitzar el riu Sió. L'escorxador municipal. La xarxa d'aigües amb els dipòsits de reserva i els elevats. La xarxa de clavegueres. La Bàscula Municipal. El Foment Parroquial. La reconstrucció de l'església. El Mercat Municipal. Pavimentació de carrers. Reconstrucció de diverses cases com Cal Palou, per exemple... Segurament em descuido alguna cosa, però la memòria...

Van treballar de 13 a 14 anys aquí a Agramunt. Paletes, manobres, fusters... més de 100 treballadors, entre la gent de fora i la d'aquí.

-M'ha parlat de la guerra civil. Vostè va anar a lluitar fora d'Agramunt? Va viure la guerra directament?

-Per desgràcia he de contestar afirmativament. És una etapa de la meua vida molt dolenta. No desitjo per a ningú el passar el sofriment d'aquells anys. Vaig estar lluitant al front Republicà del 37 fins al final. Recordo passar hores i hores estirat a les alambrades, era horrorós. Estar tancat al Camp de Concentració de Toledo després d'haver estat agafat pels italians... Ens donaven un sol menjar al dia, un panet i mitja llauna de sardines. Dormíem a terra. El més dolent que et puguis imaginar.

Primera Assemblea Local de Creu Roja, amb directius provincials.

-Conserva amics de llavors?

-Un molt especialment. Una experiència com aquella no s'oblida i al mateix temps fa que recordis sempre les persones amb qui l'has viscuda. Una amistat de 52 anys enrera!

-Em sembla que és persona de tenir molts amics escampats per tot arreu.

-Sí, puc dir que en tinc molts. Però ja que parlem d'amistats, he de dir que en tinc un que conservo amb molt apreci, una amistat que perdura des que tenia 6 anys fins avui, és en Josep Puig i Querol, anàvem a col·legi junts i fins ara!

-Paleta, "listero", cap de magatzem i...

-Administratiu a l'empresa d'en Ramon Ros, "Cal Mundi". De l'any 50 fins al 73. Vaig estar primer al magatzem i després

a l'oficina fins que es va acollir al pla de reestructuració i va tancar. Després vaig continuar com a administratiu a l'empresa de mitjons "Carlomagno" fins a l'any 81 en què em vaig jubilar.

-Ens podria explicar algun record agradable de l'època?

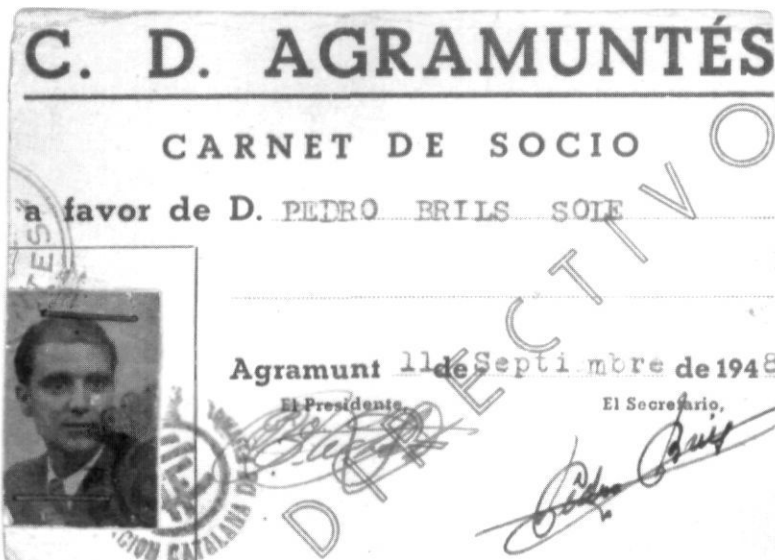
-En tinc molts. Són molts anys treballant amb la mateixa gent. Però recordo especialment al senyor Ros. Ell va ensenyar-me tenedoria i coneixements d'administratiu. Gràcies a això vaig poder portar durant més de 30 anys la Secretaria del Casal Agramuntí, fins que va passar a mans de l'Ajuntament.

-Parli'ns una mica de la seva feina al Casal Agramuntí.

-Des de l'any 1943 vaig treballar-hi. Vaig conèixer 15 presidents. Molts d'ells avui malauradament desapareguts i dels quals en conservo un molt bon record. Vaig viure en aquesta societat, molts anys d'eufòria, els locals plens a rebossar en tots els festenyals, per a passar últimament en un enfonsament de soledat. Arribà el moment que degut a una normativa general a complimentar per totes les Associacions envers els seus locals i considerant que el nostre n'era afectat directament i representava una forta inversió pels seus socis, aquests, en reunió Extraordinària, el dia 8 d'abril de 1984 acordaren la cessió del mateix a l'Ajuntament, el qual segueix avui com a propietari.

-Podria enumerar els noms d'aquests presidents que va conèixer?

-És clar: Del 34 al 36, en Benjamí Ramirez i Costa; del 39 al 41, el mateix, el qual plega voluntàriament per a passar a ocupar el càrrec de Batlle de la vila; del

Carnet de soci de l'Agramunt, l'any 1948. També era secretari del club.

41 al 44, en Màrius Mestres i Montull; del 44 al 47, en Josep Jolonch i Trepap; del 47 al 51, n'Artur Torrents i Mitjans; del 51 al 52, en Manuel Mazon i Ribó; del 52 al 54, en Simó Castellà i Boncompte; del 54 al 57, en Manuel Mazon i Ribó, (el qual cessa voluntàriament per a ocupar el càrrec de Batlle); del 24-3-57 al 4-10-57, en Ramon Serra i Bertran (presenta la dimissió per disconformitat amb els impostos aplicats per l'Ajuntament als espectacles); del 57 al 59, en Jaume Areny i Montfort; del 59 al 61, en Ramon Pera i Martínez, (dimissió per absentar-se de la vila); del 61 al 65, en Francesc Boncompte i Ribalta; del 65 al 68, en Magí Melgosa i Peralba; del 68 al 72, n'Amadeu Amigó i Pla; del 72 al 74, en Josep Martí i Bonastre; del 74 al 79, en Ramon Bergués i Pla; del 79 al 81, en Ramon Galceran i Bargués; del 81 al 84, en Jordi Bertran i París (últim President).

La comissió liquidadora estava formada pels socis: Jordi Bertran i París, Josep Mª Giménez i Badia, Jaume Cots i Solé, Josep Mª Lluch i Baró, Lluís Pons i Serra, Magí Feixa i Teres i Josep Mª Coll.

-Recorda alguna anècdota?

-Una de simpàtica. Una vegada, feta la reunió ordinària de cada any, no es va poder trobar cap persona dels elegits que volgués ocupar-se del càrrec de President. Llavors es va pensar en demanar-li a en Simó Castellà i Boncompte que precisament no era en la llista dels elegits. Va assumir la responsabilitat voluntàriament.

Una de dolenta va passar l'any 44. L'any de la gran nevada, un metre vint, si mal no recordo. Es va ensorrar el sostre del teatre. Jo havia acabat de sortir junt

amb un altre paleta de dins la sala. Vàrem sentir un soroll que no ens va agradar gens. Cinc segons més i ens agafa a dins. Haguéssim mort esclafats. De la compressió de l'aire va sortir la porta lateral disparada i es va empotrar a la paret de la casa del davant. És un record molt dolent.

-També durant molts anys ha format part de la Institució Benèfica Creu Roja, no és així?

-Durant 18 anys. Estic molt content d'haver col·laborat en aquesta Benèfica Institució. L'any 1972 em van proposar com a representant d'Agramunt dins l'Assemblea Provincial. Vaig poder aconseguir dins d'aquest càrrec que el 31 de maig de 1974 es constituís l'Assemblea Local de la Creu Roja a Agramunt. Posteriorment, es va poder adquirir una ambulància gràcies a l'aportació monetària de tot el poble, Ajuntament i Assemblea Suprema.

També es van fer cursos de socorrisme, Homenatge a la vellesa, cursos de monitors, conferències... i el més important: més de mil trasllats de malalts i accidentats.

-Què recorda amb més satisfacció?

-Per a mi, el més emocionant, encara ara quan hi penso, va ser quan un dia, el fill d'una malalta que acabàvem de traslladar a Lleida en ambulància, em va venir a donar-nos les gràcies perquè el metge li havia dit que si conservava la mare era mercès a haver-la portat amb ambulància. La senyora patia del cor i no hagués arribat viva cas de no haver-la dut estirada.

Salvar una vida és el més gratificant per

a mi. Encara ara quan hi penso no puc evitar una frisança. És la millor medalla.

-Parlant de medalles, ara m'adono que a la paret hi té penjada la de plata, en reconeixement al seu treball.

Vostè que sempre ha treballat desinteressadament per ajudar una persona necessitada, creu que la gent, en general, col·labora prou en aquesta Institució?

-En general sí. Sempre que s'ha organitzat la festa de la bandereta, la gent ha correspost. Va durar uns anys que els 700 socis que tenia Agramunt, per la densitat de població, era la que en tenia més d'Espanya!

Actualment la gent que passa al davant, estic segur que faran possible la bona continuïtat a la nostra vila, d'aquesta tan estimada Institució.

Medalla de plata concedida a diferents membres de les Assemblees Locals de Creu Roja de la província de Lleida. (Juny de 1987).

-Aquesta feina desinteressada que vostè ha fet, pensa que ha estat prou reconeguda a nivell de poble?

-Sí, molt. La gent que he ajudat en algun moment, sempre s'ha mostrat agraïda. Aquest aprecí fa que em senti sobradament recompensat.

Deu anys vaig estar també a la Mutualitat Provincial de la Seguretat Social com a President del tèxtil. Durant aquest temps vaig poder aconseguir bastantes prestacions econòmiques per a treballadors necessitats d'Agramunt. Entre altres, el cas d'una senyora viuda, amb 7 fills petits. Vaig tramitar-li els papers perquè pogués cobrar una pensió de viudetat. Era l'any 69 i d'endarreriments li van pagar en aquella època, 75.000 pessetes!, a més de la pensió.

Lliurament dels estatuts de la Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca, al president del C.F. Barcelona, Sr. Montal, el dia 20 de març de 1974.

I tants i tants casos que podria anar-te dient! Això eren diners que cada Mutualitat tenia destinats a prestacions socials. Jo, com que treballava dins, podia tramitar els documents necessaris a molta gent que d'altra manera no hauria pogut aconseguir aquestes ajudes oficials.

-Creu que actualment a Agramunt, la gent, treballa prou per uns ideals?

-Penso que el jovent d'ara està bastant estancat. Em sembla que no és prou lluitador. Potser degut a la manera més materialista de viure en general. Els ideals humanitaris queden en segon terme.

AFICIONS:

"El meu partit és la Creu Roja i el Barça"

-Sé que és un gran aficionat al futbol. Li ve de molt jove?

-Des dels 7 anys exactament. Sempre m'ha agradat molt aquest esport. Em van proposar, les autoritats, juntament amb l'amic Ramon Mora portar el control de la construcció de l'actual Camp d'Esports. Les obres es van iniciar el dia 12 d'agost de 1944 i per falta de consignació de Madrid es van aturar el dia 1 de juny de 1946. En aquells moments es portaven invertides 166.192'61 pessetes. La inauguració extra-oficial del camp (i com a camp en construcció) es va realitzar el dia 11 de setembre de 1944 amb un partit de futbol entre els Clubs Lleida i Agramunt. Hi van assistir les primeres autoritats Provincials i Locals.

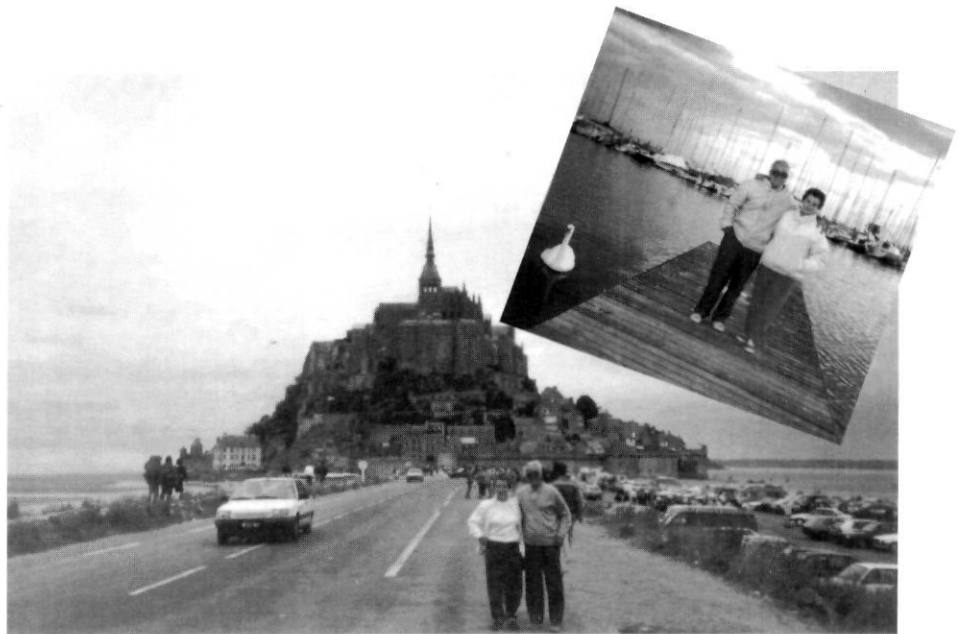
Aquest esport futbolístic es va anar arrelant a la nostra vila i l'any 1946 s'aconsegüí l'ascens a la primera Divisió Regional!

-Suposo que és del Barça, no? Com ha col·laborat des d'aquí a Agramunt en aquesta Institució esportiva tant important?

-Confeccionant els Estatuts de la Penya Barcelonista d'Agramunt i Comarca el dia 16 de març de 1974, essent registrats al llibre Provincial d'Associacions amb el número 163. El dia 20 del mateix mes es va fer el lliurament dels mateixos al seu President, n'Agustí Montal, als locals del Barça. Des d'aquells moments es donà autorització perquè 5 o 6 membres de la Junta es donessin d'alta com a socis del primer club Català.

-Recorda algun fet simpàtic relacionat amb el futbol?

-En recordo molts, però un d'especial ara em ve a la memòria. Quan anàvem a

En Pere Brils li agrada viatjar; aquí el veiem, junt amb la seva esposa, en dos països diferents els anys 88 i 89.

Primera Regional, va venir a jugar aquí a Agramunt, l'equip de l'Espanya Industrial, filial del Barcelona. En aquella època, nosaltres teníem moltes despeses. Com que volien pujar de categoria, van proposar als directius de l'Agramunt, de comprar el partit. Els d'aquí demanaven 25.000 pessetes i ells en donaven 12.000, només. No es van posar d'acord i van proposar de tornar-ne a parlar a la mitja part del partit.

Aquell dia havia plogut molt, el camp estava anegat d'aigua i el sabater... es va descuidar de posar "tacos" a les soles de les sabates d'esport dels futbolistes de l'Agramunt! Durant la primera part del partit, l'Espanya Industrial havia marcat ja 5 gols! Els jugadors de l'Agramunt, relliscaven cada cop que volien xutar. Sense fer-ho expressament van perdre. Evidentment tampoc no van cobrar res. A la mitja part ningú no es va presentar per acordar el preu. Ni 25.000, ni 12.000. Tot per culpa del sabater!

-A part del futbol, quines altres aficions té?

-De jove m'agradava molt de jugar al billar. Ara no puc, per la vista. També m'agrada caminar pels voltants d'Agramunt. Viatjar, conèixer països diferents, gent nova, monuments, museus... Encara que viatjar ho faig des de fa relativament pocs anys.

-Sé que li agrada la música i em sona també que fins i tot toca algun instrument, no és veritat?

-Tocava de jove. Ara no, però la música m'agrada molt. Jo havia tocat a la Principal d'Agramunt. El meu professor de solfeig va ésser en Josep Nadal i Valls

i el de violí en Ramon Mora i Solsona. Vaig continuar amb l'instrument fins l'any 43 o 44.

-Per què va parar?

-En acabar la guerra, vaig agafar les febres i vaig quedar feble. També perquè al punt on era, ja havia de començar un altre instrument i no estava en condicions. De tota manera a mi sempre m'ha agradat la música i el cant. Una prova és que quan es va fundar la Coral d'Avui, vaig ésser un dels seus components. Malgrat que ara no en formi part, conservo una relació. Sempre que m'han demanat ajuda, els he assessorat en la tramitació de documents oficials i en tot el que he pogut.

MÓN I ACTITUDS:

"Ajudar el necessitat si es pot"

-Com es veu vostè? Amb quines paraules definiria la seva manera d'ésser?

-Sóc una persona pacífica. Oberta a tothom. M'agrada relacionar-me. Em trobo molt bé en família, amb els meus fills i la meua dona. Hi ha molt diàleg entre nosaltres.

-Creu en la família?

-Rotundament sí. Penso que és el puntal base de la nostra societat.

-Quins són els mals del món?

-Les guerres. Malgrat que no són iguals que les d'abans, no deixen d'ésser guerres i com a tals són dolentes i destructives. Ara per ara és el que veig més greu.

-Quina qualitat admira més de la gent?

-La sinceritat.

-El seu lema?

-Ajudar el necessitat si és possible.

-Es penedeix d'alguna cosa en la seva vida?

-Modestament crec que tot ho he fet de cor. Si tornés a néixer, faria el mateix.

"Cuesta de la Reina", enfront a Madrid. Xavoles situades al front de guerra construïdes a la muntanya per persones de la 45 Brigada, l'any 1937. Les vàrem visitar després de 25 anys d'acabada la guerra.

-Li fa por la mort?

-No, en absolut. No m'ha tret mai el son. Sé que ha d'arribar algun dia. No hi penso.

-Per acabar, voldria afegir alguna cosa?

-Voldria dir que malgrat l'edat i el desgast físic, que no em permet ocupar cap càrrec, sempre estaré disposat a assessorar en tot el que pugui i sigui per a bé, a les Institucions del poble.

Entra la Montse amb dos vasos d'orxata fresca. És d'agrair. Baixa bé després de la llarga xerrada. Com he dit, dona bo parlar amb en Peret. Les hores han passat ràpidament. És fosc. Ara li ve a la memòria un record trist de la seva infantesa. La nit, suposo que és la culpable. M'explica la mort d'un company d'escola, en Josep Llovet de cal Cobatxo, ofegat. Van pujar tots dos damunt un tauló de fusta que tapava un pou i com que no hi van cabre, en Peret va baixar i en Josep va caure dins el pou d'aigua. Ell va córrer a buscar ajuda però la fatalitat no es pot canviar. Va ésser un accident, però ell, petit, això no ho va entendre massa i li va quedar durant molt temps un sentiment de culpa. Els anys van anar suavitzant les ferides del cor.

No voldria acabar la conversa amb una nota trista. Intento desviar-la cap a altres coses que sé que li agraden i llavors parlem altre cop dels fills. Em comenta les fotografies de l'àlbum que resta encara al costat de la butaca. "Mira en Joan als 4 anys, i aquí quan anàvem a la platja amb la Magda i la Josefina i aquí amb la Montse al costat del Mont Saint-Michel i..."

Ara, sense apuntar res, la conversa es fa més relaxada. Parlem de coses quotidianes, habituals. De menjar, li agrada tot, potser especialment la fruita, les verdures i el peix. Dorm bastantes hores, ja que degut a l'artrosi es desperta sovint. Li agrada cuidar les plantes i arbres que té al jardí, sobretot els rosers. Puc sentir la seva olor que entra per la finestra...

També de més compromeses. No ha estat mai afiliat a un partit polític. Em manifesta que tots tenen idees bones però els fets no corresponen moltes vegades a aquestes.

Ara sí que és tard. Avui no soparé, m'ha passat l'hora. Però ha valgut la pena. Els instants agradables perduren i el sopar, aviat hagués estat paït.

Núria Sorribes

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

TORRONS ROIG S.A.

**Necessita personal masculí
a partir de 20 anys,
per la planta de producció**

**Els interessats poden presentar-se a la fàbrica.
Tel. 39.00.36**

PAIVI, SA

**OFICIALS METAL·LÚRGICS
PEÓ i APRENENTS**

Bones retribucions

Interessats dirigir-se a l'Empresa al Polígon Industrial
o bé trucar al telèfon 39.12.48

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

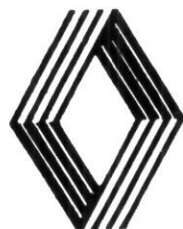
XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

JERONIVALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
VÍdeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Segons uns estudis realitzats darrerament l'esperança de vida per a l'any 2000 és de 120 anys.

PREPAREM-NOS PER A LA VELLESA

Fa unes setmanes, en un cursset de geriatria que es feia a Lleida ciutat, en una de les darreres sessions, es va dir que en els darrers estudis realitzats, l'esperança de vida per a l'any 2000 era de 120 anys. Sí, heu llegit bé, cent vint anys de vida, això em va fer pensar i encara em fa pensar que arribar a aquesta edat deu ser "de conya", però... en quin tipus de condicions? Crec que arribar a aquests 120 anys, tots hi voldríem arribar (m'imagino), però sempre i quan s'hi arribi en unes condicions físiques i psíquiques mínimes, no pas en una cadira de rodes, havent de donar-nos el menjar i a més a més amb una sonda. Per això crec que des de l'edat que tinguem cadascú dels qui escrivim i llegim aquesta revista, hem de mentalitzar-nos que podem arribar a la 3ª edat, a vells, a ancians (diguem-ho com vulguem) i hem d'anar-nos preparant a poc a poc per a aquesta situació, perquè no ens agafi desprevinguts.

La major longevitat s'aconsegueix mercès a les millores experimentades als camps de la higiene, l'alimentació i assistència mèdica, tot això planteja el doble desafiament, per un cantó l'oportunitat d'aprofitar al màxim uns anys més i per l'altre una major necessitat de fer front a les incapacitats que apareixen en aquests darrers anys de la vida.

Alguns aspectes per a la preparació per a la vellesa i la "jubiliació" en general, podrien ser: tenir una actitud positiva davant la vida, a qualsevol edat, ja que aquelles persones que tenen aquesta actitud no solament obtenen el major profit de les seves capacitats i interessos, sinó que també crea constantment noves

oportunitats i satisfaccions per a si mateix, fins i tot en les pitjors circumstàncies. Un dels ingredients fonamentals per a un envelliment saludable és acceptar que les diferents edats comporten diferents qualitats, rols i satisfaccions. La forma física és la capacitat per afrontar fàcilment un esforç físic. Adquirir i conservar la forma física exigeix un esforç continuat, però és molt més senzill si hem desenvolupat l'hàbit de realitzar exercicis físics regularment.

Una alimentació adient és enorment important a totes les edats, és fàcil adquirir una hàbits dolents (menjar massa, o massa poc, o tot el que tenim prohibit). el que es produeixi un canvi molt bruscat del treball a la jubilació pot ser excessivament dur. És aconsellable que a poc a poc pensem que és el que ens agradaria fer quan ens retirem o ens retirem del treball actiu i que comencem a preparar-nos les activitats o interessos als que ens agradaria dedicar les hores que tindrem en la jubilació.

Una part molt important de la vida és la relació que tenim amb les altres persones. Quan va passant el temps, la vida, les nostres relacions amb moltes persones o bé disminueixen o fins i tot desapareixen, amb els fills, familiars, amics, etc., per això és important el considerar com es pot preservar i renovar les relacions. Hem de tenir molt assumit que cap persona pot viure sola i aïllada. Les relacions amb els altres són importants, ja que ens donen: companyia i contacte, recolzament emocional i estímuls intel·lectuals.

Ajuda en les activitats de la vida diària a les que pot ser difícil fer front als

darrers anys de la vida.

A la jubilació un dels problemes que tothom té són els diners. La jubilació representa un descens bruscat dels ingressos. Per això s'hauria de pensar seriosament en inversions, plans de jubilació, etc. quan encara manquen deu o vint anys. Un altre punt a pensar pot ser si quan ens jubilem volem continuar a la mateixa vivenda o volem anar a un altre lloc per a viure. S'ha de tenir en compte: situació, tamany, equipament i instal·lacions, manteniment, despeses, etc.

Quan ens fem grans anem perdent agilitat de moviments i per això és més fàcil el tenir accidents. Els accidents als carrers no els podem evitar però sí a casa nostra (de vegades) corregint-hi tots els perills potencials. Juntament a tots aquests apartats, podríem comentar també l'aspecte sanitari, hem de prevenir dins de les possibilitats les malalties que poden derivar a una cronicitat i perjudicar-nos en aquesta etapa tan important com és la vellesa. Amb això no vull dir que hem de saturar-nos de medicaments ni abans per prevenir-nos, ni després ja a la vellesa, sinó únicament els necessaris que ens doni el nostre metge de capçalera.

Així mateix hem de ser conscients que el període de recuperació dels esforços i malalties és més llarg que a la joventesa i que a l'edat adulta.

Finalment unes petites anotacions:

Manteniu-vos positius i actius, guardeu-vos d'exigir massa poc de vosaltres mateixos tant físicament com intel·lectualment.

Accepteu les oportunitats i experiències noves que se us ofereixen i gaudiu-ne.

Accepteu l'ajut quan sigui necessari, però continueu governant la vostra vida durant tant de temps com sigui possible.

No actueu d'acord amb la vostra edat, sinó de la manera com us sentiu (amb mesura).

Jesús-Ramon Giménez Sanz

Metge

Electricitat ALBAREDA		
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04	
Pastisseria i Forn BARÓ		
Sió, 12	Tel. 39 07 09	
Lampisteria J. BARRIL		
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70	
Bar BLANC i NEGRE		
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02	
Motos BOVET		
Carrer Institut	Tel. 39 09 99	
Forn CAMATS		
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38	
BANC CENTRAL		
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93	
Magatzems COTS		
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32	
Ferreteria ESCOLÀ		
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65	
Mobles ESCOLÀ		
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85	
Fotos FONT		
Sió, 31	Tel. 35 04 34	Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET		
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63	
Carnisseria JORDINA		
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37	
Torrans i Pastisseria A. LLUCH		
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30	
Sastreria-Confeccions NOGUERA		
Sió, 8	Tel. 39 02 14	
Electricitat J. OMEDES		
Plaça del Pou, 22, 6 ^e B	Tel. 39 04 22	
Relotgeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA		
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06	
Electricitat i Fontaneria P. RIERA		
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14	
Torrans ROIG		
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33	
Taller Miquel ROVIRA		
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86	
Torres CA L'ESPARTER		
Sió, 35	Tel. 39 08 39	
Farratges VIÑALS		
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31	
Peixateria VILLALTA		
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38	
Queviures R. SERA		
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85	

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

a

AMB PANEL

ELECTRÒNIC

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escriitura amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School II S.L.
Carme, 31 - 1er.
Tel. (973) 31 11 43
25300 TÀRREGA (Lleida)

Des de les golfes del Farreny

Amor del bo...

A Boris Eltsin, pel seu amor compromès. Amor del bo, del millor.

... és el d'aquella persona que la seva ment sempre estima, perquè sempre està predisposada, preparada, a punt per l'amor. Llavors s'estableix un clima constant entre ella i altre de confiança. És aquella persona que no busca per rebre, busca per donar. Mai no es queixa si no rep, perquè és generosa.

Aquesta entrega, aquest amor, que porta dins, el dirigeix, tant al jove com al vell, a l'home com a la dona, sigui maco o sigui lleig. A tots es lliura físicament, mentalment i espiritualment. Tot acte d'amor, des d'una mirada, passant per una carícia, fins a una relació sexual, poden ser la cosa més neta del món. Amor del bo és aquell que com el got de llet en bullir es sobreixeix.

La persona que se n'ha fet mereixedora vessa amor i, el donaria a tothom, perquè és un ser aquest, sense enemics, que ell sàpiga. I la seva mirada, el seu caminar, la seva manera de vestir, tot ell, evidencien aquest amor, aquesta actitud vers els altres. És un estat de gràcia que molt poques persones, o potser més, de les que ens creiem, en gaudeixen. Persones potser que considerem, que són, les més infelices. Que menyspreiem i/o envegem.

Agramunt, agost del 1991

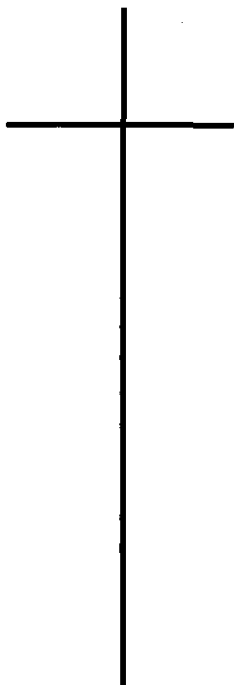

CAG
AGROPECUÀRIA
DE GUISSONA
S. COOP. LTDA.

Caixa Rural de Guissona

PRODUCTOS CARNICOS
CAG
DE GUISSONA
Para comer calidad

*El meu cor ja no és ambició,
ni els meus ulls altius.
No desitjo coses grans
que sobrepassen la meua capacitat.
Com un nen desmamat, a la falda
de sa mare,
està la meua ànima en Vós, Senyor.
Espero en Vós, Abba, ara i per sempre.*

Salm 131

Tercer Aniversari

María-Asunción García Casabona

El 26 de setembre, dia de l'aniversari, a les 8 del vespre, se celebrarà la missa en sufragi de la seva ànima.

COMPETITIVITAT i MUNTANYA

La competitivitat és la norma de joc i del viure. Competim i ens fan competir. Uns per aconseguir el lloc de treball, altres per guanyar el partit, triomfar en unes eleccions, tenir millor nota..., i tot això sense aturar-nos a pensar si obrem rectament i si usem uns mitjans justos. Si per aconseguir tal lloc o èxit ens hem de carregar el que sigui, ho fem. Al cap i a la fi "tothom s'ha d'espavilar". En definitiva es tracta de "superar a..."

És aquesta la Llei i la norma que porta la societat a extrems imprevisibles. Pobles dividits, Estats amb prepotència sobre els altres, governants amb desig de poder més que amb vocació de servei, caps d'empresa amb esperit de lucre al marge dels drets del treballador i, en definitiva, tenir, tenir i tenir a costa del que sigui.

Aquesta és l'escalada fàcil, la que "tothom ha de fer" per "tenir èxit" en la vida. I si no ets així, esdevens un ser estrany, un ser desmarcat de la nostra societat.

I, naturalment, tots veiem que un nou estil de vida seria millor. Un estil que anés cap al "superar-se" un mateix, estar atent i a l'aiguat del que l'altre és i necessita per a ser més. Fariem una societat més digna, justa, equitativa, respectuosa i solidària.

I aquest nou estil és possible. Hi crec. I és necessari no que s'imposi, però sí que s'ofereixi i l'accepti lliurement el que hi cregui. Al cap i a la fi sempre el "ferment" és mínim en comparació de la "massa".

Aquest estiu trescant per les precioses muntanyes del nostre Pirineu he observat en els grups de nois i noies les dues maneres de ser. Uns que hi anaven, la majoria, a superar la muntanya, a vèncer-la. L'important era el cim i arribar-hi el més prompte possible, encara que el grup restés al darrera o algú necessités ajuda. L'important era el "jo" i ho havia de demostrar: "he arribat el primer", "ja sóc a dalt". Altres que podent, tenint força i resistència, no s'avançaven. Anaven al pas dels altres... No feien soroll. Eren on havien de ser. No anaven a superar res ni a ningú. Es superaven ells mateixos. Clar, aquests eren els pocs. Però els justos i necessaris perquè el grup fos grup. No es desmarcaven dels altres.

Els primers volen ser lloats, premiats. Normalment la reacció és la contrària. S'havien manifestat egoistes, individualistes.

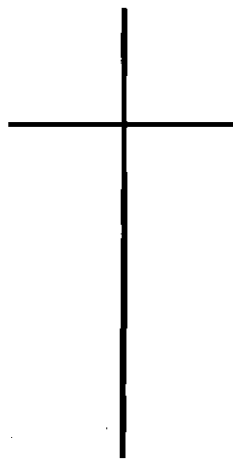
No cal dir que a poc a poc aquesta anava essent la reflexió que s'imposava per si mateixa. Quan de veritat és allò de Jesús: "els primers seran els darrers i els darrers els primers".

La muntanya mai la vèncerem. Sempre resta on és. Per arribar-hi ens caldrà vèncer molts de gustos, egoismes i capricis. En definitiva, vèncer-nos per arribar al cim. La vida és el cim de cada dia. Només vèncer-nos assaborim el seu plaer i el seu gust. És com té sentit.

Cal dir-ho sense por, amb entusiasme, amb gallardia: "L'única arma possible de vèncer el món és vèncer-se a si mateix" i "l'arma que més vides i persones destrueix és la d'anar per la vida vèncer al que i al qui sigui".

TOTS SOM CONVIDATS A ASSOLIR EL CIM.

Ramon Balagué

Josep Mª Pinós i Vilanou

Fill d'Agramunt

ha mort a Lyon, França, a l'edat de 71 anys.

Els qui l'han estimat no l'oblidaran.

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL D'INFORMACIÓ AL CONSUMIDOR

ARRENDAMENT DE VIVENDES

CONTRACTE

- Verbal no és convenient, en cas de desavinença és difícil demostrar de quin cantó està la raó.
- Escrit, s'estén en un imprès venut als estancs.
- La fiança, un mes de renda, és obligatòria i previ pagament de l'arrendatari, la diposita l'arrendador a la Cambra Oficial de la Propietat.

REDACCIÓ DEL CONTRACTE

- Data del contracte.
- Identificació de la finca.
- Identificació de l'arrendador.
- Identificació de l'arrendatari.
- Durada de l'arrendament.
- Preu real.
- Forma de pagament.
- Firma de les parts.
- Condicions annexes.

RENDA

- La quantitat es pacta lliurement.
- En V.P.O la quantitat la fixa la Llei.

REVISIÓ RENDA

- Els increments de renda es pacten lliurement en la clàusula de *revisió o revalorització* de renda, d'acord amb la variació de l'Índex de Preus al Consum elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística. No poden tenir efecte retroactiu.
- També pot incrementar-se si Hisenda, en virtut de resolució en ferm dictada en expedient instruït d'ofici pel Servei de Cadastre Urbà, assignés a la vivenda una renda superior a la que satisfà l'inquilí.

OBRES CONSERVACIÓ

- Les *reparacions necessàries* seran a càrrec de l'arrendador, podent repercutir sobre l'inquilí el 12% anual del seu valor si el contracte és anterior a 1964, si és posterior pot pactar-ho en el contracte.

OBRES DE MILLORA

- Les obres de millora ha de pagar-les el propietari.
- Si les realitza de comú acord amb els inquilins, pot incrementar la renda.

DURADA DEL CONTRACTE

- Els contractes celebrats abans del 30 d'abril de 1985 són indefinits. El cònjuge, pares, fills i germans de l'arrendatari poden subrogar-se en el dit contracte.
- Els contractes celebrats després del 9 de maig de 1985 tenen la durada que es pacti en ells lliurement (Decret Boyer).

EXCEPCIONS A LA PRÒRROGA

- L'inquilí no té dret a la pròrroga legal en els casos següents:
- Un cop finalitzat el temps pactat en els contractes posteriors al 9 de maig de 1985.
- Quan el propietari necessiti la vivenda per a ell mateix o per als seus ascendents o descendents.
- Quan el propietari projecti l'enderrocament de la finca.
- Quan la vivenda no resti ocupada més de sis mesos en un any.
- Quan l'inquilí ocupi dues o més vivendes en una mateixa població.

VENDA PER PISOS A INQUILINS

- Caldrà que el propietari comuniqui a l'inquilí, mitjançant carta notarial, la decisió de venda del pis.
- L'inquilí té dret preferent a la compra.
- Si l'inquilí renuncia a la compra, el propietari pot vendre el pis a una altra persona.
- En V.P.O. el preu de la compra-venda el marca la Llei.

CAUSES DE DISSOLUCIÓ

DEL CONTRACTE

- Per manca de pagament de la renda.
- Per subarrendar la vivenda sense permís del propietari.
- Per efectuar obres sense permís escrit del propietari.
- Per declaració de ruïna.
- Per expropiació forçosa.
- Per no utilitzar el pis com a vivenda.
- Per realitzar activitats incòmodes, insalubres o perilloses al pis.

*Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a: l'Oficina Comarcal de Consum i Turisme
Avinguda. Raval del Carme, 6 - Telèfon 50 08 83
25300 - TÀRREGA*

Cinquè i tercer aniversari
dels esposos

JOAN AÑÉ i SALA
MARIA ROS i LLUELLES

*Els seus familiars us demanen a tots els qui els
vàreu estimar un record i una pregària.*

Agramunt, setembre 91

Gent, fets, coses...

Conjunt de males olors

Com passa en la majoria dels pobles d'aquestes comarques, el nostre es troba completament rodejat de granges. Granges de porcs, d'aviram, de conills o del que sigui, però al cap i a la fi, granges que ens sotmeten contínuament a la no gens agradable inhalació de les seves penetrants olors. I, dit això, no voldria pas que s'interpretés que m'hi fan nosa. No me n'hi fan cap. Al contrari, voldria que tot aquell que s'hi dedica en pogués treure uns guanys ben sucosos que d'alguna manera li fossin la recompensa del seu treball i dels maldecaps que, és de suposar, que no li deuen faltar.

Ací, només em proposo esmentar uns fets que, per altra banda, reconec que no són cap secret per ningú i, de passada, si hi hagués alguna possibilitat de disminuir la ració d'aire contaminat que diàriament circula pels nostres pulmons... millor que millor. Però no ho veig gens fàcil.

Perquè, a més a més, tot el futimer que entra pels nostres nassos no ve pas de les granges que ens envolten, ni molt menys. També n'hem de respirar de les que es troben dins del recinte urbà. I no acaba pas tot aquí. En tenim molts més d'enemics que competeixen per guanyar-se un lloc en l'interior de les nostres sofertes freixures.

Em vaig quedar parat una vegada quan un eminent metge lleidatà, tota una autoritat mèdica que de sempre ha exercit a Barcelona, afirmava que la contaminació en general a la llarga no seria un problema exclusiu de les grans ciutats, sinó que també aniria estenent-se a la resta del país, incloses les comarques amb remarcada tendència a la producció agrícola, amb conseqüències força greus. D'això ja en fa molts anys i, la veritat, aleshores em vam semblar una afirmacions sense gaire pes, malgrat la reconeguda clarividència de l'esmentat doctor.

Avui, els seus raonaments ja són una realitat palpable. Encara que no ens arribin els espessos i tòxics fums de tantes indústries i ens lliurem de bona part dels produïts per l'escapament dels cotxes, a canvi en tenim d'altres de propis i exclusius del sector agrícola, la toxicitat dels quals, de vegades, no enveja res a cap dels altres.

Com deia, a part de la típica pudor del voltant de la granja, si ens endinsem al camp també haurem de respirar la desagradable fortor d'allò que els pagesos escampen pels trossos i que anomenen purí; una de les olors més agripes i penetrants, però també una de les que més es porten avui dia.

L'horta, els sembrats, els jardins o les flors dels testos s'han de ruixar sovint amb potingues per lliurar-los de la plaga d'enemics, animals o vegetals, que els assetgen.

Si volem fer una petita passejada pel peu del Sió, serà millor que pensem a emportar-nos la careta com a protecció. No fos cas. En molts indrets el líquid que hi discorre no té res a veure amb l'aigua.

I si preferim donar un tomb pels carrers del poble, potser ens estalviarem moltes inhalacions desagradables, com també potser que no. Depèn en gran manera del nombre de camions carregats d'animals destinats al sacrifici que hi circulin, del dia de la setmana i de si els veïns hem volgut guardar la brossa a cases nostres, o si l'hem anat a dipositar al contenidor perquè amb l'escalfor del temps vagi fregint-se.

Potser sí que si tinguéssim ben assumit el sentit del pudor es podria evitar molta pudor.

A. PONSÀ

Demografia

(Mes d'agost de 1991)

NAIXEMENTS:

Pol Felip i Trepat	dia 21 de juliol
Clara Llorens i Sera	dia 30 de juliol
Oriol Puebla i Miralles	dia 23 d'agost
Ester Esteban i Cañadas	dia 22 d'agost

MATRIMONIS:

Josep Cartaña i Pons i Maria-Carme Comas i Viladot	dia 3
Joan Suárez i Campos i Teresa Duard i Sebastià	dia 8
Josep-Maria Riera i Solé i Carme Solé i Torres	dia 9
Ignasi Alfaro i San Emeterio i Leocadia Tirado i Gil	dia 24
Miquel Huguet i Puig i Núria Solé i Puig	dia 24
Josep Batalla Vengut i Olga Domingo i Paris	dia 31

DEFUNCIONS

Maria Pampalona i Tallaví	68 anys dia 10
Ramona Castellà i Serra	54 anys dia 28

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'AGOST

Dia 8	4,1 l./m ²
Dia 9	0,6 l./m ²
Dia 10	18,6 l./m ²
Dia 11	4,0 l./m ²
Dia 20	13,5 l./m ²
Dia 21	0,7 l./m ²
TOTAL	41,5 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES D'AGOST

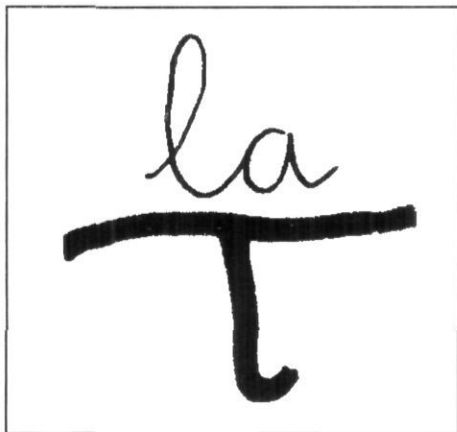
Màxima del mes	39°, dia 27
Mínima del mes	13°, dia 9
Oscil·lació extrema mensual	26
Mitja de les màximes	33'322
Mitja de les mínimes	19'387
Mitja de les mitjanes	26'354
Mitja mensual a les 8 h.	21'290

L'Observador: Deudat Pont

(Coordina
Rosa Maria Sera) _____

amenitats

JEROGLÍFIC

...i després de dinar, què faràs?

SALT DE CAVALL

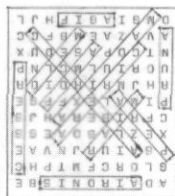
Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del cavall als escacs, trobareu un refrany català.

	Mu	vós,	més
men	que	men	ller
no	amb	ja	des
dos.	prés	que	ja

Solució al
JEROGLÍFIC:

SOBRE TAU LA
SOBRETAULA

Solució, per P.R.:

Solució al Salt de Cavall, per P. R.:

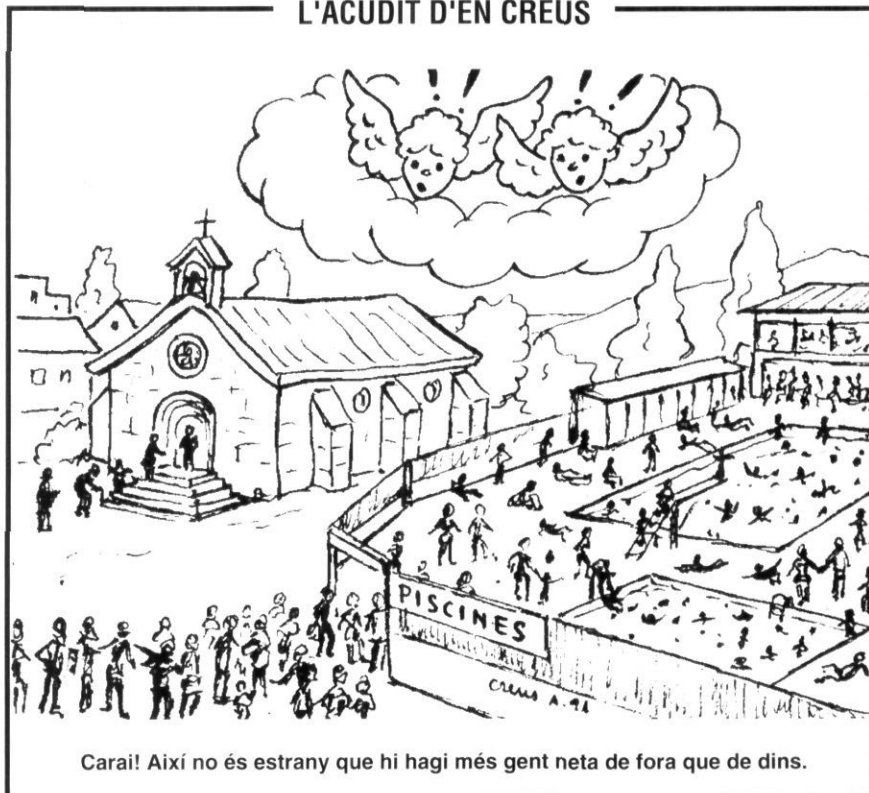
després menja més que dos,
Muller que no menja amb vós,

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu el nom d'onze fruites que amb més o menys quantitat en collim a les Comarques de Ponent.

L'ACUDIT D'EN CREUS

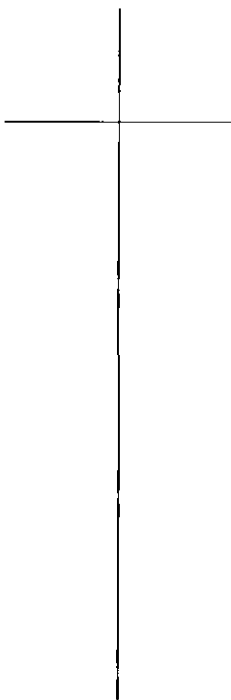
Pel Broc Gros

Amb motiu de l'entrada en servei dels nous guàrdies municipals d'Agramunt, els conductors de la vila van muntar un espectacular número al seu honor. Com recordaran els lectors, el carrer Sió és de circulació prohibida i únicament s'hi pot entrar per una de les puntes. Aquell dia n'hi havia prop de vint de cotxes, entre els aparcats i els que hi circulaven.

La caLa i Sera.

*Vell pelegrí, jo vaig fent via,
com foraster arreu del món,
peròestic segur que a l'altra vida,
m'acollirà Déu piadós.
Me'n vaig allà a veure el Pare,
lassat el cos de caminar,
al capdavall de la jornada
lloc de repòs penso trobar.*

Pregueu a Déu per l'ànima de

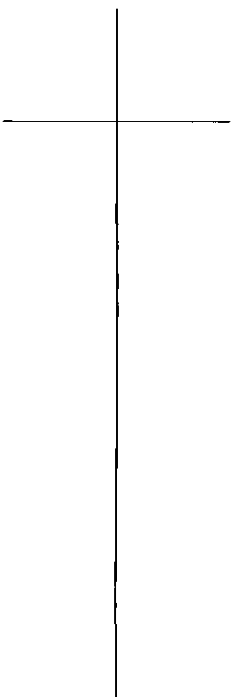
Maria Pampalona i Tallsavi

que morí cristianament el dia 10 d'agost de 1991,
a l'edat de 68 anys, rebuts els Sants Sagraments.

A. C. S.

Els seus apenats: espòs, Francesc Vilapriñó Boncompte; fills, Antoni i Ramon; filla política, M^o Lluïssa Terré; néts, Ester i Albert; germana, Paula; cuñats, nebots, cosins i la família tota, us demanen una oració per la seva ànima.

AGRAMUNT, agost de 1991

Pregueu a Déu per l'ànima de

Joan Vilarasau i Molina

que morí cristianament el dia 23 de juliol de 1991,
a l'edat de 62 anys,
havent rebut els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Pilar Puig i Granés; fills, Jaume, Ester i Dolors Creus; néta, Judit; germana, Conxita; cunyats i la família tota us pregunen un pietós record i una oració.

AGRAMUNT, juliol de 1991

C.E.A. SECCIÓ TRIALSIN TEAM RECIO

CAMPIONAT DEL MÓN 1991

BRZOBA TXECOSLOVÀQUIA
HEILDEBERG ALEMANYA
WAGUEN NOULEN SUÏSSA

Per tercer any consecutiu Francesc Recio, de la Secció de Trialsin del C.E.A., va ésser convocat per formar part de la selecció espanyola que participa al Campionat del Món. En Francesc aquest any ha canviat de categoria. Per tant és dels petits, o sigui, "aleví" de primer any, la qual cosa va fer pensar al seu pare i entrenador que no podria classificar-se per al mundial. Així, doncs, Francesc no es desplaça a Badajoz, prova del campionat d'Espanya i classificatòria per al mundial, ja que tenia una exhibició. Va ser convocat com a reserva darrer, ja que li faltaven els punts que no va fer a Badajoz.

Així i tot la Federació li va assegurar que participaria segur en dues de les tres proves almenys, i podia ser que en totes, però a Txecoslovàquia, després de tenir a les mans la inscripció i el dorsal per córrer l'endemà, el responsable de la selecció li donà la mala nova. Recio no participaria ni l'endemà ni en tot el campionat si no hi havia cap baixa, ja que Alemanya i Suïssa no estaven d'acord amb la participació de vint-i-un nois espanyols, i com que Recio

no havia anat a Badajoz...

En la segona prova a Alemanya, Francisco Lopez, que tots coneixeu per haver estat present a Agramunt sempre que s'ha fet Trialsin, es va lesionar al canell i això va fer que automàticament pogués participar Recio a la darrera prova a Suïssa.

Francesc es classificà en aquesta prova de Waguén Noulen tercer, a un punt del segon i a dos punts del primer classificat, que quedaren campió i subcampió en la final, cosa que va omplir de satisfacció a Francesc i a tota la selecció on tothom se l'estima molt i tots estaven desitjosos que pogués demostrar el que sap fer damunt d'una bicicleta i que la burocràcia no li va permetre de mostrar millor. En la general en Recio va quedar setè classificat.

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

Activitats d'Estiu

El mes d'agost ha estat el de les cloendes de les Activitats d'Estiu i cal destacar la celebrada el dia 31 d'agost dels cursets de natació, la qual va incloure noves activitats, gràcies a la col·laboració dels Bombers d'Agramunt, així mateix la celebrada el dia 30 amb l'excursió al pantà de Sant Antoni a Tremp, pels participants en el primer campus esportiu d'Agramunt.

Cloenda Cursets de Natació, noves activitats.

IX TORNEIG DE FUTBOL-SALA "VILA D'AGRAMUNT".

En el Pavelló Polisportiu Municipal es varen disputar les finals del IX Torneig de Futbol-Sala "Vila d'Agramunt", proclamant-se Campió una vegada més l'equip BITURBOS, en l'acte de lliurament de trofeus s'anuncià importants novetats per a la propera edició del Torneig que complirà el desè aniversari.

La classificació final ha estat la següent:

1. CAF. GOICO-BITURBOS
2. CONST. BALAGUERÓ
3. PUIGVERD
4. ROS ROCA, S.A.
5. TALL. JOVE-AUT. MIRÓ
6. FOTO SOLE-GIM. TÀRREGA
7. AUT. MARTÍ
8. F.C. JORDI CULÉ
9. PISTONS
10. J. MARTORELL
11. PUB KRONIC - CHABS
12. MASSIS ESPORTS
13. TALL. MARTIN CASAL AG.
14. GESPA-PUMPS
15. CLUB HANDBOL AGRAMUNT
16. LAKER'S
17. PHILIPS-FONOLL
18. EXPLOTERS

Màxim goleador: Francesc Xavier Escolà.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

L'Handbol Agramuntí comptarà amb els dos equips Sèniors el masculí i el femení en la categoria de Zona. Catalana, el masculí prèviament haurà de disputar una fase territorial, i el femení que iniciarà el Campionat el proper dia 2 d'octubre, amb equips d'arreu de Catalunya des de l'inici, l'equip femení restarà format per les jugadores següents:

Porteres: Marina Farré, Antonieta Gili i Imma.

Primera línia: Rosa Serra, Mireia Barrios, Núria Guixé, Carme Marsà, Anna Viladrich i Olga.

Segona línia: Verònica Huguet, Núria Gros, Carme Gili, Anna Viladrich, Cristina Sans i Montse Guerrero.

Així mateix l'handbol comptarà amb equips de categoria cadet i juvenil per nodrir en el futur els equips Sèniors, els dos equips cadets parteixen amb moltes possibilitats d'assolir el Campionat Territorial i així participar en els Campionats de Catalunya, com ja varen fer la passada temporada les fèmines.

La Junta.

L'Ajuntament informa

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

A partir del dia 16 d'aquest mes, tots els interessats en matricular-se a l'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA o demanar qualsevol informació podran fer-ho a la mateixa escola fins el dia 26, d'11 a 2 del matí. El curs començarà el dia 1 d'octubre.

IIIª FIRA DEL TORRÓ

Ja estan força avançats els preparatius per a la celebració d'aquesta tercera Fira del Torró. Enguany la principal novetat serà l'ampliació a dos dies de la Fira, aquesta ampliació ve donada per la circumstància que el dia 12 s'escau en dissabte, i davant del precedent del gran èxit assolit en les edicions anteriors tant pel que fa als expositors com pel que fa als visitants, s'ha cregut convenient perllongar la Fira durant els dies 12 i 13.

El programa d'actes de la Fira, tret d'alguns detalls que encara falten per concretar, és el següent:

DIA 12

—a les 9 del matí cercavila amb la BANDA DE CORNETES I TAMBORS.

—a 2/4 d'11 rebuda de les autoritats a l'Ajuntament.

—a les 11 OFRENA FLORAL al monument al torronaire de la Plaça 11 de Setembre.

—seguidament CERCAVILA amb els GRALLERS D'AGRAMUNT.

—a les 12 inauguració de la FIRA a la plaça del Pou.

—a la 1 del migdia BALLADA DE SARDANES amb la cobla JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT.

—a les 3 de la tarda TIRADA AL PLAT al camp de tir Bassa Bona.

—a partir de les 4 de la tarda COMPETICIONS ESPORTIVES al Pavelló.

El programa d'actes del dissabte s'ha d'acabar de completar amb alguns actes de tipus cultural que s'anunciaran oportunament.

DIA 13

—a les 9 del matí cercavila amb la BANDA DE CORNETES I TAMBORS.

—a les 11 IIª CURSA DEL TORRÓ amb un recorregut de 10 Km.

—a partir de les 12 COMPETICIONS ESPORTIVES al Pavelló.

—a la 1 del migdia BALLADA DE SARDANES amb la cobla JOVENÍVOLA D'AGRAMUNT.

—També, i com cada any, es començarà aquest dia la temporada de BALL AL CASAL.

CONSELL DEL PATRIMONI CULTURAL

El CONSELL DEL PATRIMONI CULTURAL fou creat en la primera legislatura dels ajuntaments democràtics, i durant un temps fou el motor que impulsà tota una sèrie d'actes

culturals a la nostra Vila. Després, i per tota una sèrie de circumstàncies el, CONSELL DEL PATRIMONI va deixar de funcionar com a tal fins que amb motiu de la preparació de la segona edició del llibre ELS CARRERS D'AGRAMUNT que properament serà editat, es va tornar a posar en funcionament. De tota manera, ara se li vol donar un major protagonisme pel que fa a la programació i realització d'actes o qüestions relacionades amb tot el que estigui relacionat a l'àmbit cultural d'Agramunt. Per encetar aquest camí a suggeriment de l'Ajuntament i amb la col·laboració de la majoria de membres que actualment formen part del CONSELL, es demana la participació de totes les persones que estiguin interessades a formar-hi part, especialment les que estiguin integrades en alguna de les moltes entitats de la nostra Vila que d'una manera o altra estiguin relacionades amb el món cultural.

Tots els interessats en donar la seva col·laboració poden posar-se en contacte amb els senyors: Josep Huguet, Jaume Jovell o Ricard Bertran.

VEHICLES

S'ha acordat la compra d'un vehicle automòbil marca NISSAN PATROL 4 84 cv. amb tracció a les quatre rodes, per al servei de la Policia Local, el cost del qual és de 2.839.361 pts. S'ha considerat que aquest tipus de vehicle és el més idoni per les necessitats del municipi, ja que per la seva grandària pot circular per tots els carrers de la Vila, a més pot fer tots els serveis rurals que facin falta.

També s'ha comprat un tractor de segona mà marca EBRO 160 D, pel servei de la brigada municipal, pel preu de 400.000 pts.

PAVELLÓ MUNICIPAL ESPORTIU

S'ha contractat un empleat pel servei de manteniment i vigilància del mateix.

ESCOMBRARIES

Pel bon desenvolupament del servei de recollida de brossa es recorda a tots els veïns les següents normes:

1ª. Respectar els horaris de dipòsit de les deixalles; llençar-les quan es faci fosc i procurant que sigui abans que no passi el vehicle a recollir-les aquell vespre. Altrament poden quedar moltes hores en el contenidor abans que les recullin.

2ª. Les escombraries han d'anar sempre en una bossa tancada, evitant que aquesta sigui trencada. No s'han de llençar mai les escombraries sense aquesta protecció higiènica.

3ª. Les nits que no s'efectuï la recollida (tots els dissabtes de l'any i vetlles dels dies festius) eviteu abocar-hi les deixalles.

Qualsevol altra mesura que s'adopti i possibiliti a facilitar el bon ús del servei, serà agraïda per tots.

LLICÈNCIES D'OBRES

Alfons Segura i Campos, per reformar la sala de la casa. Les Puelles.

Maria Torres i Roig, per pintar la façana de la casa. C. de l'Ensenyament.

Josep-Lluís Robredo i Gil, per col·locar una finestra. Avgda. d'Agustí Ros.

Pere Morell i Coronas, per canviar finestres al taller. Avgda. de Jaume Mestres.

Xavier Morell i Berges, ampliar menjador i cobrir celobert. Ntra. Sra. dels Socors.

Joan Ramon Campos i Conejo, arrebossar i pintar façana. Cr. Sant Joan.

Rafael Mendoza Cruz i esposa, fer una cuina i cambra de bany al pis. Avgda. A. Ros.

Col·legi de les RR.MM. de la Immaculada. Carrer A. Guimerà.

Josep Sans Alemany, fer paret de separació darrera la casa. C. Firal.

Josep Morenate i Lorente, col·locar reixes. Avgda. A. Ros.

Felícia Garcia i Lora, pintar la façana de la casa. Ctra. de Tàrraga.

Salvador Junyent i Revelles, col·locar dues portes a casa. Ntra. Sra. del Socors.

Jaume Castellà i Llordés, fer un balcó a la façana de la casa. C. dels Horts.

Josefa Hernández i Ramos, ocupació de la via pública. C. Vilavella.

Pretensats Cuñat, S.L. Enrajolar les oficines de l'empresa. C. Capella.

Pau Boncompte i Pintó, canviar la canalera de casa. Plaça de l'Om.

Comercial Agra, S.A., gual permanent, C. Pau Casals.

Miquel Serra i Teixidó, arrebossar una façana lateral de casa. C. del Clos.

Santiago Martí i Mora, connexió d'aigua potable. Avgda. Marià Jolonch.

Emili Gil i Martín, canviar la porta del bar. C. de la Barretina.

Jordi Sera i Granés, instal·lació d'un aparell d'aire condicionat. C. Sant Joan.

Andreu Farràs i Borrell, connexió d'aigua potable. Avgda. dels Esports.

Germanes Vilanou, pintar la façana de casa. C. dels Horts. INAGSA, enrajolar i col·locar porta. Avgda. Jaume Mestres.

CURS DE CATALÀ

Des de l'any 77 han estat molts els agramuntins que han gaudit de les classes de català, sembla ser però, que la normalització lingüística a les escoles ha anat fent minvar progressivament el nombre de persones matriculades a aquests cursos organitzats per l'Ajuntament fins al punt de no poder-se realitzar els dos últims anys per manca del nombre mínim d'alumnes exigible.

De tota manera, enguany s'intentarà tirar endavant una vegada més els cursos de català per tal que tothom pugui perfeccionar-se en el coneixement de la nostra llengua. Volem fer constar, però, que només serà possible si hi ha un

MÍNIM DE 20 PERSONES MATRICULADES, altrament no es podrà demanar el permís corresponent al departament d'Ensenyament de la Generalitat. Tots els interessats, doncs, poden passar per les oficines municipals durant tot el mes de setembre per formalitzar la preinscripció, i si com és desitjable hi ha el mínim de matrícules necessàries es tornaran a fer les classes de català durant el curs 91-92.

FACTURES APROVADES:

Pessetes

Pret. Cuñat, material	3.765
J. M ^a Fernández, rep.	4.463
J. M ^a Fernández, rep.	3.500
FECSA, enllumenat edificis	565.985
FECSA, enllum. públic mes febrer	802.530
FECSA, elev. aigües febrer	446.554
FECSA, enllum. públic mes març	566.761
FECSA, elev. aigües mes març	341.064
Bayer Hnos. material	20.000
Roca S.L., material	38.091
M. Rovira, reparac.	3.136
Cases, pintar	89.600
J. M ^a Fernández, repar.	2.800
Norte Industrial, plaques	39.872
M. Escolà, bancs	41.272
R. Penella, treballs neteja	8.000
M.C. Vicens, brodar cinta	4.500
T. Poch, transports diversos	1.819
T. Bernaus, transports diversos	3.808
I. Marsà, llibres obsequi S. Jordi	53.510
J. Areny, prod. Festa Carnestoltes	20.496
Canon, material	4.816
E.S.A. combustible vehicles	42.603
M. Rovira, reparacions	26.453
F. Sugrañes, material oficina	7.177
Canon, manteniment	7.220
Zardoya Otis, mant.	37.131
FECSA	263.000
E.S.A., combustible vehicles	28.928
Diputació, anunci B.O.P. núm. 78	3.657
Magial, S.A., material	157.359
Telesa, contestador	19.294
Elec. MCA, buscapersones	178.080
Tudela, material	103.772
Limpiezas B.R., neteja	223.440
FECSA, enllum. edif. mun. maig	233.176
FECSA, enllum.	89.550
FECSA, enllum. c. esports abril	121.167
FECSA, enllum.	80.960
FECSA, enllumenat públic abril	630.587
FECSA, enllumenat públic maig	430.908
FECSA, elevació aigües maig	425.049

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

La Plaça de la Dula

per Guillem Viladot

Aquesta és una de les placetes més entranyables. Per què no ens hi quedem, Urc i hi bastim el nostre paradís? El paradís: un indret sense temps, sense necessitats, sense memòria. Només amb la paraula del silenci, el mateix que serva aquesta hora que ens abrigalla ara. L'Urc, després d'anar d'un racó a un altre, s'atura i aixeca el cap com si, des del cel, un senyal l'atregués en forma de manament. Li dic: sí, Urc, jo també el sento aquest corn de so únic que s'escampa pels estables veïns i que indica que ha arribat l'hora d'anar a abeurar. I també sento el brugit de les mules i dels cavalls que surten, que formen ramat i que se'n van avall i travessen la muralla i no paren fins a arribar al riu, el Sió. No tan sols les bèsties, sinó que també les persones necessitem senyals que ens indiquin l'acció i el camí. A cops un estel, a cops un foc, a cops un crit... Si no hi hagués cap senyal potser ens perdríem Urc. Els senyals d'aquesta nit som tu i jo? En una d'aquestes cases hi vivia un torronaire famós. Quin bo donava aquella mel batuda al perol amb la clara d'ou! Després, amb l'avellana aconseguia un cos que entre hòstia i hòstia agafava forma de tauleta rodona. "Menjar d'esquirol, menuda avellana, i mel montsecana, amb un raig de sol..." diu el poeta. Davant per davant, encara hi viu un amic meu, Urc, amb qui, d'infants, anàvem a aberar nius, a collir lledons. Era el xicot més entremaliat del poble; ara és un home sensat i de molt bon parlar. En aquestes escaletes s'hi està bé, Urc, però per estar-hi més bé, hauries de parar. La teva frisança, avui, és més intensa que mai. Què busques,

Urc? Què no trobes? Quina insatisfacció et mena? Les flors d'aquests balcons potser podrien ser la resposta: tot és allò que és, sense cap més possibilitat. Per tant, la recerca resulta inútil, i ens hem d'accontentar en ser la mesura dels nostres límits. No hi ha res més, malgrat aquesta nit, aquest cel, aquest estar poden fer sospitar que a l'altra banda del mur un riu que pot assassiar la nostra set. L'has sentida, Urc, la campana del rellotge? Per això t'has aturat? Aquesta campana és un senyal del temps, del depassar. Però aquesta placeta de la Dula serva un signe que l'ha fet superior al temps. Dins seu, potser com mai, tinc necessitat de tu, Urc, de la calidesa del teu pèl, de l'escalf del teu alè, de la fidelitat de la teva companyia. Tu i jo, dins aquesta fosca que el poeta Jaume Agelet i Garriga recull en la *Tarda oberta*: "La fosca fa bombolles dins la cambra, / vibra l'arpa del vespre reverdit...". I més enllà: "És cendra la rialla en els meus llavis, / i és el meu cor un picarol badat...". Però no perquè tot plegat sigui cert, dimitirem del desig, de l'afany. Més enllà d'aquesta placeta hi ha un riu en la memòria. Més enllà del cos hi ha un esperit en la mitologia. Torna el poeta: "Oh, cos, fes-te rosa i sol, / fes-te gloriosa paraula...". Per corriols breus i trencats arribem a casa. Per què els poders decisoris no han reconegut Jaume Agelet i Garriga com el gran poeta que és? Fins a quin punt la perifèrie nacional és ignorada? Tu i jo, Urc, serem uns eterns perifèrics. En entrar a l'estudi, Honneger trenca el silenci i la cambra s'emplena dels cants corals de *Cantiques des Cantiques*.